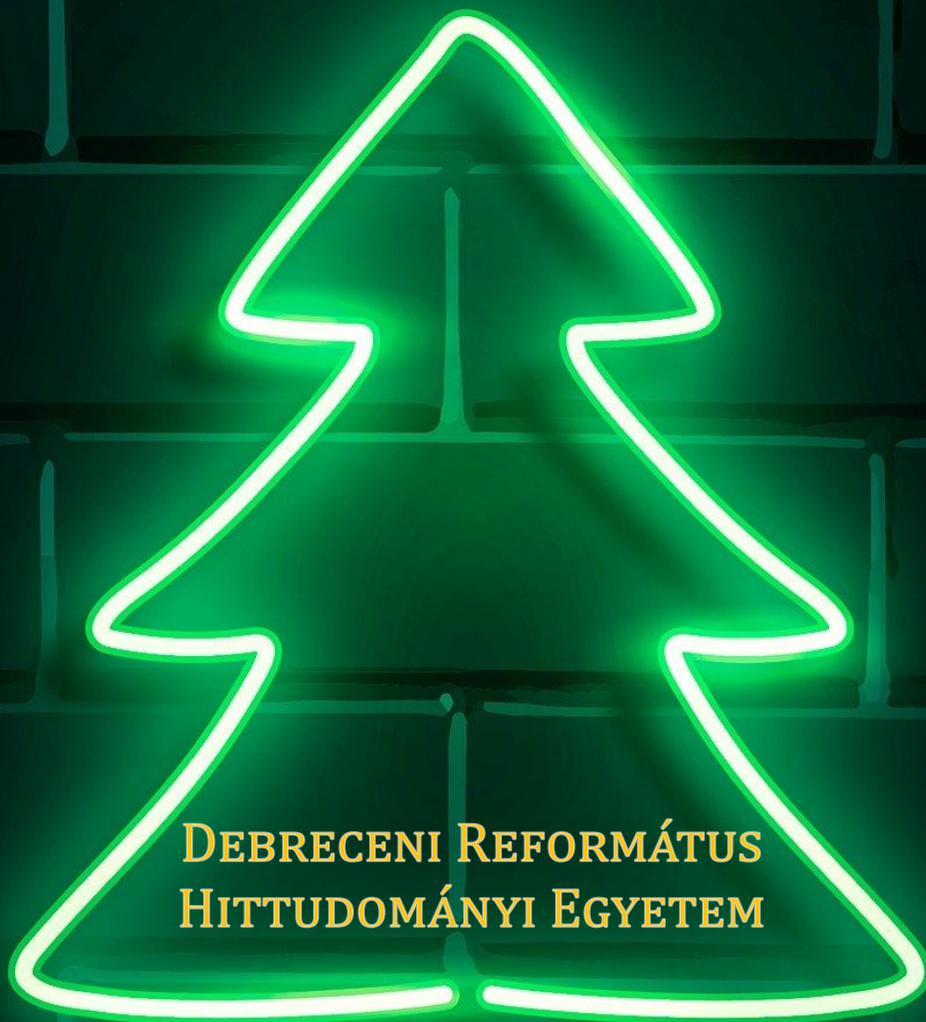

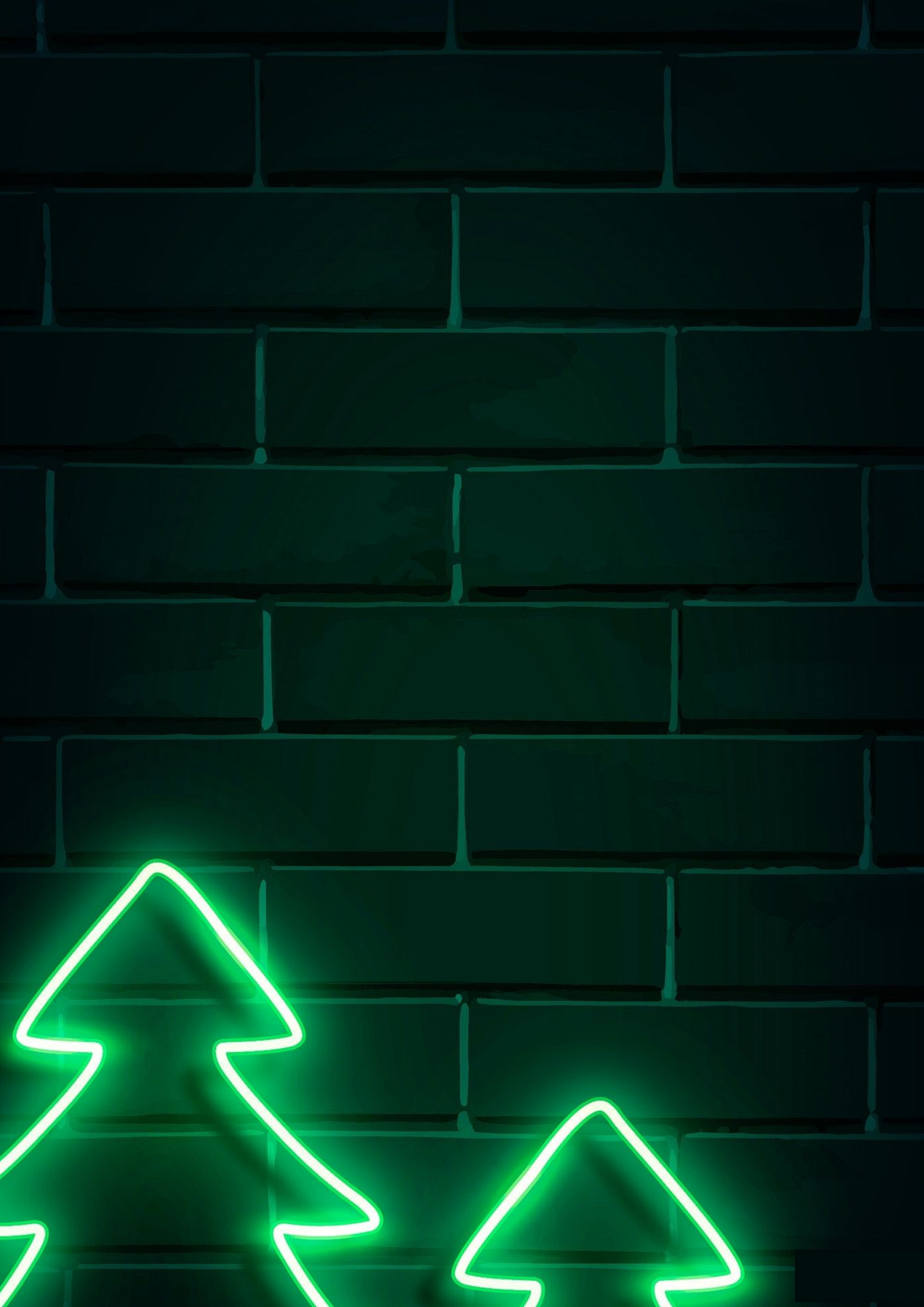
XIV. ÉVFOLYAM | 2020/3

ÚJ KÖZLÖNY

FOTON

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI EGYETEM

TARTALOM

FŐSZERKESZTŐI LEVÉL

Koncz Karola: MÉCSEST SEM AZÉRT GYÚJTANAK.....6

OKTATÓI ÜZENETEK

Dr. Hodossi Sándor: HALLGASS AZ ANGYALRA!.....8

Dr. Hodossy-Takács Előd: CSODÁS ADVENT.....10

HIT

Balázs Eszter: FUTÁSOMAT ELVÉGEZTEM - AZ ELSŐ LEGÁCIÓ
(Beszélgetés **Konrád M. Dániellel**)13

Éles Szabolcs: ŐRIZZÜK MEG EMBERSÉGÜNKET!.....16

Lázár Bulcsú: EMBERRÉ LETT(ÜNK)?.....18

Lakatos Tamás: MEDITÁCIÓ ADVENTBEN20

Ungvári Rebeka: ANGYALI ÜZENET SZÉKELYFÖLDRŐL.....22

KÖZÖSSÉG

Bodó Gabriella: ISMERD MEG (Három tanítós karácsonya).....25

Koncz Karola: HALLGATÓI ÖTLETBÖRZE ADVENTBEN28

Bodor Viktória: ADVENTI-KARÁCSONYI RAJZOK.....30

Szabó Viktória: INTERJÚ DOMINIKÁVAL (KOB és karácsony)36

KULTÚRA - SPORT

Csóka Petra Krisztina: EGY SZIKRÁNYI DÉL-KOREA.....40

Tulipán Márton: 2020 – A MAGYAR FUTBALL ESZTENDEJE.....42

TARTALOM

ANGOL ROVAT

László Téglás: AMERICAN CHRISTMAS (EN) - 2nd article.....	46
Téglás László: AMERIKAI KARÁCSONY (HU) - 2. cikk.....	47
Lázár Bulcsú: GET TO KNOW EMMA (EN)	49
Bulcsú Lázár : ISMERD MEG EMMÁT (HU)	51

VERS, PRÓZA, AJÁNLÓ - HALLGATÓK TOLLÁBÓL

Mercz Sándor: ISTEN SZERETETE	54
Mercz Sándor: CSILLAGOK HÁBORÚJA.....	54
László Abigél: CSILLAGFÉNY.....	55
Kiss Dorottya: MUSICALEK KERESZTYÉN SZEMMEL 1.....	56
Kiss Dorottya: MUSICALEK KERESZTYÉN SZEMMEL 2.....	58
Hubai Alex: REJTFÉNY.....	61
Balázs Eszter: OLVASTAM, OLVASD TE IS'.....	62
Szeles Emese: KIT IS VÁRUNK?.....	64

HUMOR

Mémek (Hittel és humorral) - 2. válogatás.....	66
--	----

HÖK-ELNÖKSÉGI LEVELEK

Tanászi Ábel (esküdtfelügyelő).....	70
Hubai Alex (esküdtfelügyelő-helyettes).....	71
Nagy Bettina Tünde (szenior-helyettes).....	72
Zágonyi Markó Tamás (szenior).....	73

KÖSZÖNET ÉS KÖSZÖNTŐ

FŐSZERKESZTŐI
LEVÉL

MÉCSEST SEM AZÉRT GYÚJTANAK...

Kedves Olvasóink!

Örömmel hozom elétek az Új Közlöny téli duplaszámát, a *FOTONT*. Elárulom, hogy az alkotási folyamat minden várakozásomat és elképzelésemet fölülmúlta. Hálás vagyok Istennek, hogy újra megtapasztalhattam, hány nagyszerű személy ölel körbe engem a DRHE-en és által, ha most csupán online is.

Meggyőződésem, hogy nem véletlenül küldetünk otthonainkba. Mécsesek lehetünk, akik Krisztust hirdetik szeretteiknek, akár csendes példamutatással, akár aktívan és felszabadultan! Kívánok kellemes lapozgatást és legalább akkora feltöltődést, amekkorát én nyerhettem gondolataitok által – bearanyoztátok az adventem. :-)

Szeretettel és áldáskívánással,
Koncz Karola

OKTATÓI
ÜZENETEK

Dr. Hodossi Sándor
üzenete

A világ megszokott rendje hirtelen a feje tetejére állt. Megtörtént, ami korábban soha, ami addig teljességgel elképzelhetetlen volt. Csoda, hogy összezavarodtak, és nagy félelem vett erőt rajtuk? Igen, a pásztorokról van szó. Azokról, akiknek megjelent az Úr angyala, akiket körülragyogott az Úr dicsősége. **Nem a napi halálozási statisztikát rezzenéstelen arccal bejelentő műsorvezető jelent meg nekik, nem a Covid-19 ragyogta körül őket, mégis féltek.**

Pedig a pásztorok valószínűleg nem egykönnyen ijedtek meg, hiszen a nyáj védelmében sok mindent tapasztalhattak, sok nehéz helyzetet élhettek át korábban. Akkor mi hogyan ne félnénk? Mi, akik nem vagyunk sokat látott pásztorok, csupán a természettől egyre inkább elszakadó, elkényelmesedő városlakók, akik karanténba kényszerülve hallgatjuk a járványról szóló híreket napról napra.

Elszakítva egymástól, elszakítva korábbi életüinktől, elszakítva távolabb élő szeretteinktől. De az angyal hozzánk is szól, és ugyanazt mondja, mint a betlehemi pásztoroknak azon a bizonyos csillagfényes éjszakán: ***„Ne féljete-
tek, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész
nép öröme lesz: Üdvöztető született ma nektek, aki az Úr
Krisztus.”*** (Lk 2,10–11)

Ne féljete! Mert eljött a Messiás, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz! Eljött, hogy megszabadítson félelmeink, rossz szokásaink, bűneink rabságából. Eljött, hogy új perspektívából láthassuk a világot, benne életünket. Lehet ennél fontosabb és időszerűbb hír 2020 szomorú, különös adventjén?

Dr. Hodossy-Takács Előd

üzente

Advent mindig csodás. Most is az. Más az idei csoda, mint a tavalyi, tavalyelőtti? Dehogy. A csoda ugyanaz, csak másképp éljük meg, és most következnének a már unásig ismert mondatok arról, hogy a koronavírus árnyékában, a virtuális térbe költözve, és köszöntjük a testvéreket, akikkel így is egységben, de sajnos most nem lehet, stb. stb. Bla-bla-bla.

Én úgy látom, megtaláltuk legújabb frázisainkat és egy ragyogó mentséget arra, hogy most épp miért lehetetlen a Krisztus-várás. Tavaly meg tavalyelőtt a mindent átható kereskedelem volt a hibás, akkor a vásárok zaját hibáztattuk. Azt mondtuk: lehetetlen ebben a nyüzsgésben csendre találni, így nem lehet készülni! Most nem lett vurstli Debrecen belvárosából, és egycspásra ez lett a veszteség.

Eddig panaszolták lelkész kollégák, hogy a december a legsűrűbb, legfárasztóbb időszak, az ifis műsor a gyermekkarácsonyt éri, és a leterheltség miatt úgy esünk be az ünnepre. Most az a bajunk, hogy mindez elmarad. Évekig hallgattam azt is, hogy borzasztó, amikor a teológusok a decemberi vizsgáról úgy zuhannak haza, nem töltenek elég időt a családjukkal, és már rohanniuk kell legációba. Hová lesz az ő ünnepük?

Belefáradtam a panaszok hallgatásába. Adventtel semmi baj nincs. Az advent pont olyan, mint máskor. Velünk van a baj. Magam részéről hálás vagyok, amiért Isten megtartott, és megengedi, hogy egy sor figyelemelterelést és romantikusnak szánt díszletet magam mögött hagyva ünnepet szenteljek. Megint rádöbbszem az egyszerűség értékére. Várom a csodát, a gyermeket, az ég megnyílását. Ennyi.

Szerkesztette:
PLÉBÁN ANNA

HIT

Ó-IÓ-CIÓ-ÁCIÓ-GÁCIÓ-EGÁCIÓ-LEGÁCIÓ! – valahogy így számoltuk visszafelé a napokat első komoly szolgálatunk előtt... Nem volt egyszerű feladat... Vizsgaidőszak után első dolgunk volt megbeszélni legációs élményeinket. Az alábbiakban szeretném veletek megosztani és összefoglalni Konrád M. Dániel gondolatait.

Dani legációs helye a **tiszanagyfalui-virányosi** gyülekezet volt, ahol Andrassy Gergő a lelkész. Három szolgálatot bízott rá. Az előbbi egy kis település, az utóbbi a hozzá tartozó „szórvány, tanyavilág”. Tiszanagyfaluba feleségével, Beával érkezett meg a négygyerekes lelkészcsaládhoz.

„Amint megérkeztünk, hirtelen **rokonokká** lettünk. 24-én délután értünk oda, és az esti istentisztelet után már együtt ünnepeltünk a karácsonyfa körül. Nagyon jó volt átélni egy lelkészcsalád karácsonyát, ahol a gyerekeknek is természetes, hogy imádsággal, igeolvasással és énekléssel ünnepelünk. A szolgálatok tapasztalatain túl kétségkívül legtöbbet a gyereknevelésről és a családi életről tanultunk.

A gyülekezet szeretetét is nagyon kézzelfogható formában átélhettük, ugyanis Andrassyékhoz sokan különböző ételeket és süteményt juttattak el, hogy hozzájáruljanak a legátus és felesége érkezéséhez, ellátásához. A szolgálatok előtt röviden egyeztettünk a lelkipásztorral az istentiszteletek menetéről, szokásokról, adottságokról, ezek voltak a keretek, tartalommal viszont nekem kellett megtölteni, ez az én felelősségem volt.

Az első napi istentiszteletekre a **Nagy Gábor**-féle prédikációval készültem a **121. zsoltár**ból. Megragadott, mivel volt benne spiritusz bőven. Virányoson, egy katolikus templomban volt a legelső igehirdetésem, ahol általában négy-öt ember van jelen, és szokás, hogy a lelkész a hívek között ül, egy körben velük, és így adja át az ige üzenetét. Akkor azonban tizennégyen is eljöttek, és én állva hirdettem az ígét, de így is olyan volt, mintha családi körben lettünk volna. Első szolgálatnak kiváló volt, kis közösségben, de annál nagyobb szeretettel voltunk együtt, ami nagyon feltöltött engem.

Egy órával később ugyanezzel a prédikációval szolgáltam a tiszánagyfalui „**Nagytemplomban**” (Virányos után így éreztem magam ott), csak itt már jóval több, körülbelül 100 ember elé álltam ki. Nagyon hálás lehetek az Úrnak, ugyanis végig békesség volt bennem, nem féltem, nem izgultam, inkább erőt és örömet éreztem. Örültem, hogy ott állhatok fent a szószéken, és ennyi emberhez szólhatok egy ilyen tartalmas igehirdetéssel. Az igemagyarázat után az úrvacsorai jegyek kiosztásában is segíthettem. Érdekes és pozitív élmény volt számomra, hogy az úrvacsora itt úgy zajlik, hogy a gyülekezeti tagok az úrasztala köré állnak, és áldást is kapnak. Én az éneklést vezettem, amíg a lelkipásztor az áldásokat mondta, illetve a bort oszthattam.

26-án szintén **Tiszánagyfaluban** szolgáltam, egy új helyszínen, az imateremben. A terem teli volt, és keresztelést is tartottak az igehirdetés előtt. A hely adottságai miatt sokkal közelebb éreztem magamat a tiszánagyfalui hívekhez is, és emiatt talán jobban meg is voltam szepelve, mint az első nap.

Nagyon hálás lehetek az Úrnak ezért az emberileg kevésbé átütő megtapasztalásért is, hiszen az első napról olyan sok pozitív dolgot hoztam magammal, amit szeretnék megtartani, így pedig a második napról sok olyat hozhattam magammal, ami rámutatott arra, hogy hol kell a legtöbbet fejlődnöm.

A hívektől kézfogásnál kaptam sok bátorító üzenetet és köszönetet. Andrassy Gergővel pedig hazaindulás előtt értékeltük az elmúlt két napot. Sok segítséget és tömör, de hasznos útravalót kaptam tőle, amit ezúton is köszönök!

Összegzésül, számomra az egyik legnagyobb tanulság, hogy nem szabad mindent az utolsó hétre hagyni a szorgalmi időszakban, és egyensúlyban kell lennie a tanulmányoknak a szolgálattal. **Mind a ketten komolyan szeretnék fejlődni, és kell is fejlődnöm!**

Hamarosan itt a húsvéti ünnepkör és az új alkalom az ige hirdetésére. Szeretném a böjti időszakot egyben szolgálatra való felkészülésként is értelmezni, és minden böjti napon, az Úr előtti csendességben, elővenni a húsvéti prédikációkat is. Bízom benne, hogy így jobban el tudok mélyülni az üzenetükben, és már a futásra is készsé formálódnak az igehirdetések.

Végül egy **képet** szeretnék megosztani, ami azóta is sokat jelent számomra... Még az első tiszánagyfalui napon **Gergő és felesége** elmesélték, hogy legnagyobb gyermekük minden reggel korábban kel **"csak"** azért, hogy a szüleikhez csatlakozzon, amikor ők kora reggel igét olvasnak és imádkoznak. **Julcsi ige iránti szomjúságának meg is lett a jutalma, ugyanis szülei látva a kitartó vágyakozását, karácsonyra élete első (nem gyermekeknek szánt) Bibliáját ajándékozták neki. Nagy volt az öröme!**

A kép pedig, amit nem tudok kivenni a fejemből az, hogy amikor 25-én reggel még álmosan, pizsamában baktattam a konyha felé kávé vadászni, az a látvány fogadott, hogy **Julcsi éppen akkor végzett a napi újszövetségi igeszakasszal**, teljesen frissen, feltöltődve, lelkesen kezdte mesélni édesanyjának az olvasottakat. Én ekkor rendesen elszégyelltem magam, és hirtelen még a kávénál is nagyobb szükségét éreztem arra, hogy nekem is ilyen gyermeki hitem és gyermeki vágyam legyen az Atya után!"

ŐRIZZÜK MEG EMBERSÉGÜNKET!

ÉLES
SZABOLCS

2020-ra teljesen és jogosan tudjuk azt mondani, hogy a megpróbáltatások éve. Januárban még szinte alig hitte el valaki, hogy a koronavírus-járvány bármit is megváltoztathat Magyarországon. A tavasz beköszöntével megjelentek a bajok és maguk az életet korlátozó szabályok. Most az év végéhez közeledve ugyanott vagyunk, ahol a part szakad. Bár a korlátozások állandó jellegűek, de egy valami nagyon szembetűnő számomra. Az emberek mentalitása és hozzáállása teljesen megváltozott. Napjainkban már ki merem azt jelenti, hogy alig akad olyan ember, aki ne félne a másiktól. Ez azonban eltörpül amellest, amit napról napra látok, hallok, érzékelek. Az emberek teljesen elhidegültek egymástól. Elértük azt a szintet, hogy szinte mindenki mindenkinek az *ellensége*. Szinte félve néznek a másokra, vagy ha nem is félve, akkor érzékelhető a távolságtartás. Ez még családokban is számottevő.

Példának szeretném felhozni azt az eseményt, amivel hetekkel ezelőtt találkoztam. Családi bevásárláson voltunk szeretteimmal, amikor a következő jelenetnek voltam szem- és fültanúja. Egy idős hölgy nem tudta kibontani a pékárúnál a műanyag zacskót. Eladó hiányában a biztonsági őről kért segítséget, akinek a válasza szinte szíven ütött: „Oldja meg magának!” – hangzott el a válasz. Többen is hallották ezt a választ, egy páran rosszállóan csóválták a fejüket, mások pedig alig hallhatóan motyogtak, de sikerült meghallanom. Legtöbbjük csak azt mondogatta, hogy igaza van a biztonsági őrnek, hiszen koronavírus van, és bárki terjeszthet vírusokat. A néni megdermedten állt ott, mikor odaléptem hozzá, és segítettem neki kibontani a zacskókat, aminek nagyon örült egy ilyen „sokk” után.

Ezen a jeleneten egy pár óra hosszáig sikerült elcsámcsognom. Egy apró segítségnyújtás, ennyi lett volna a férfi részéről, amit kértek tőle, de visszautasította. Lehet felhozni ezer meg ezer kifogást, hogy „de az érintkezés, és a vírus továbbadása...”. Személyes véleményem az, hogyha egy embertársunk segítségre szorul, legyen bármilyen más külső tényező, akkor segítek. Gondoljunk csak arra, hogy ha vége van ennek az egésznek, mikor már sem maszk, sem ilyen-olyan korlátozás nem lesz, az emberek pedig visszatérnek a normális kerékvágásba. De megfogalmazódik itt a kérdés, egy boltos vagy épp egy ismerős hogyan fog a megbántott ember szemébe nézni. Hogyan lehet szemrebbetés nélkül a másik szemébe úgy nézni, mintha mi sem történt volna? Kisebb városokban, falvakban az szinte lehetetlen, hogy ne lássák egymást heti rendszerességgel ezek az emberek, hisz legyen az boltos vagy az utca embere, mindenki ismer mindenkit.

A decemberi ünnepek szerintem abszolút nem hoztak javulást. Amíg én nyugodtan járom a nagyobb bevásárlóközpontokat, addig mások konkrétan versenyeznek, hogy ki vesz több dolgot. Pedig az embereknek nem így kellene hozzáállni. Hiszen ha ránézünk a naptárra, de elég felmenni internetes platformokra, tudhatjuk, hogy megérkezett az advent. Mikor ezt írom, már advent harmadik vasárnapját várjuk. Várakozás. Ezt jelenti a szó. Várjuk Jézus születésének áldott ünnepét. De szomorú, ahogyan várjuk. Maréknyi ember az, aki tényleg úgy várja, hogy elcsendesedik, és tisztában van vele egyáltalán, hogy mi is az advent. A boltok kivilágítva, az utcákon megjelentek a karácsonyi fények. Azonban még mindig csak szaladunk, átgázolva mindenkin, ha kell. Miért is? Azért, hogy meglegyen a legszuperebb, legjobb karácsonyi ajándék?

Lehetséges, hogy valakit ez motivál. Azonban mi van azokkal, akik az idei karácsonyt is az utcán töltik? Vagy azokkal, akik magukra vannak hagyva? Azt tapasztaltam, hogy ezeknek az embereknek igen nagy hitük van. Ritkán állok le beszélgetni kéregetőkkel, de ilyenkor ünnepek alatt azért ha van rá esélyem, beszélgetek velük. Sokszor többre nézik a kedves szót, mint a pénzt. Egyszer egy nénit megkérdeztem az utcán, miután adtam neki egy kis pénzt, hogy mire van szüksége, és ő csak annyit mondott, hogy neki megvan mindene, mert az Úr hitet adott neki. Meglepődtem, de egyszerre megmelengette a szívem ez a válasz, viszont azért egy élelmiszer-csomagot vásároltam neki. Azoknak az embereknek, akiknek nincs szinte semmijük, ki tudják mondani, hogy márpedig mindenük megvan. Mi, akiknek pedig sok minden adatott, nem tudjuk értékelni. Szaladunk és szaladunk, de megállni alig tudunk. Ebben az évben meg teljesen, mintha mindenki le akarna szaladni a földgolyóról. Az emberek akár a lovak, szemellenző le, és csak mennek előre, nem törődve a másikkal.

Záró mondataimban mindenkinek azt tudom mondani, hogy álljunk meg, és legyünk emberségesek. Hiszen nem tudjuk, hogy mi hova jutunk. Mi vár ránk holnap, nem tudjuk. Ma még van, holnap már nincs. Ne engedjük, hogy a koronavírus-járvány megváltoztasson minket. Egy aranyos gyermekének így kezdődik: *„Jézus szól, világíts szép ékesen...”*, hát tegyük ezt! Mutassuk meg, hogy nem változunk meg, emberségek maradunk, valamint a legfontosabb, hogy az ünnepeket úgy várjuk, hogy szívünk és lelkünk csendes és kész befogadni a Megváltót.

Lázár Bulcsú:

EMBERRÉ LETT(ÜNK)?

A karácsonyi gondolatok és elmélyült beszélgetések során talán sohasem merül fel a háború képe. Néhol elejtve megjelenik a fegyveres konfliktusok kérdése, amikor is egy gyors „múljon el” imádsággal vagy sóhajjal rövidre is zárják azokat. Nem szeret az ember a karácsony melegsége alkalmából az elmúlás értelmetlen dimenziójában botorkálni, sokkal inkább örül annak, ami van, szerettei körében.

Pedig száz évvel ezelőtt több millió katona számára a háború értelmetlen volta és a karácsony öröme összefonódtak. 1914-ben még csak pár hónapja folyt „a háború, mely véget vet majd minden háborúnak”. Ahol azt ígérték a hatalmasok, hogy karácsonyra mind otthon lehetnek. Ma már tudjuk, hogy ez az ígélet közel sem volt megalapozott, és a háború még négy véres évig követelte a hősieken harcoló katonák életét.

De ezt akkor még senki nem tudhatta, és amikor december 24-e közeledett, nagyon sokakban megfogalmazódott a kérdés: „Nem fogunk hazamenni karácsonykor, igaz?” Ahogy egyre közeledett a szentesítés, a katonák egyre jobban elcsüggedtek, látták bajtársaikat a senki földjének sarában feküdni, hallották az ellenséges tüzérségi ágyúk földöntúli visítását, és csak erre az egy ígéretre tudtak gondolni. És akkor elérkezett az az este, melytől rettegtek és melyet olyan nagy áhítattal vártak egyszerre.

A német katonák gyertyákat kezdtek el kirakni a lövészárók szélére, és karácsonyi énekek énekeltek. 300 méterre a német állásoktól az angol katonák hallották az énekeket, és mint egy mennyei rezonanzórium ők is lágy dallamú ünnepi énekekkel töltötték meg az éjszakát. És ebben a csodálatos hangulatban egy bátor német katona, talán az ünnep szellemétől túltöltve, vagy éppen a pálinka mámorától megbátorodva, kimerészkedett a lövészárók tetejére. Majd még egy német követte társát.

Ekkor már az angolok is kimerészkedtek, és nagyon hamar az addigi ellenségek ott álltak egymással szemben, fegyvertelenül, a senki földjén. Kis ajándékokat adtak egymásnak, pipadohányt, cigarettát, kenyeret, sokan gombokat cseréltek egymással, és egy levél tanúsága szerint egy német baka, aki a háború előtt fodrásznak tanult, hajvágást tartott az angol katonák körében. Sok helyen közös istentiszteleteket tartottak, ahol fordítókkal próbálták áthidalni a nyelvi szakadékot, de ahol erre nem volt lehetőség, az angol katonák olyan áhítattal hallgatták a német prédikációt, mintha legalábbis folyékonyan beszélnék a nyelvet. A lövészárkok több száz kilométeres hossza miatt nagyon sokféle visszaemlékezés maradt ránk. Volt olyan hely, ahol a katonák megegyeztek, hogy szenteste tűzszünetet rendelnek el, mely 25-e estig tart majd, hogy mindkét félnek legyen ideje a senki földjén maradt bajtársaik holtestét elvinni. Neuve Chapelle mellett, a senki földjén a katonák focimeccset is rendeztek egy közeli farmról elkobzott labdával. De nem mindenhol volt idilli a karácsonyi hangulat, hiszen volt olyan angol szakasz is, melynek szigorúan megtiltották, hogy az ellenséggel kommunikáljon, és amikor a németek tűzszünetet kértek, a britek fegyverropogással válaszoltak.

Hogyan lehetséges az, hogy a háború kaotikus eseményei közepette a két ellenséges fél esetenként képes volt félretenni az ellentéteiket, és közösen ünnepelték a karácsonyt? A válasz az emberi természetből fakad. Olyan gyakran szidják teológusok és laikusok egyaránt az emberi természetet barbár és kegyetlen volta miatt. Szerintem mi sem bizonyítja jobban azt, hogy az ember mennyire nem velejéig romlott, sőt természetéből fakadóan keresi mégis a jót, mint a karácsonyi fegyverszünet története. Sokak számára ismert ez a történet egy népszerű csokoládé reklám miatt, mégsem indítja az embert mély gondolatokra. Itt többről van szó, mint megfáradt katonákról. Itt emberekről van szó. Emberekről, akik világ életükben családjuk, rokonaik, barátaik körében töltötték a karácsonyt. Emberekről, akik tudták, ez az időszak nem másról szól, mint az örömről. Öröm a szeretteink között lenni, öröm az ajándékozás, öröm a közösen eltöltött idő. De azért is öröm, mert a Megváltónk megszületett.

Eljött közénk, Isten emberré lett, és minket is erre tanít: merjete ti is emberek lenni. Ott a lövészárkok nyirkos lécei között, a lőpor maró füstjében azok a katonák, ha nem is tudták ezt, mégis emberek akartak lenni végre egy kicsit, nemcsak katonák. Hiszen olyan öröm a karácsony, melyet nem lehet és nem is szabad egyedül megélni, átélni. A karácsony öröme a közösségben van, mely lehet, hogy sokat harcol és vitatkozik év közben, de karácsonykor összegyűlnek, és félreteszik a nézeteltéréseket. Mi mással magyarázható az, hogy a német prédikációt hallgató angol katonák szinte teljesen értették azt, amiről a tábori lelkes beszélt? Tudták az üzenetet, tudták mit jelent a karácsony ünnepe, és a nyelvi akadályok áthidalásához nem kellett semmi más, csak az, hogy ők belül igenis emberek akarjanak lenni. Sokszor ez kimarad a nagy karácsonyi készülődésekből, hiszen a csomagolópapírok recsegése és a gőzölgő töltött káposzta illata elveszi a hangsúlyt a karácsony valódi üzenetéről, arról, hogy Jézusban az Isten emberré lett értünk. A 2020 karácsonya sokak számára, ha nem is mindenkinek, a legnehezebb karácsonynak ígérkezik. Nem tudnak együtt lenni távoli vagy éppen közeli rokonok, nem tudnak úgy ünnepelni és örülni, ahogyan eddig tették azt. Ennek a nehéz időszaknak az átvészelésére talán nincs is más megoldásunk, mint az, hogy emberségesek legyünk. Figyeljünk oda a másokra, halljuk meg, amikor segítséget kér. Legyünk emberek!

MEDITÁCIÓ ADVENTBEN

LAKATOS TAMÁS
gondolatai

Ilyenkor a csillagok olyanok, mint az álmos gyermekszemek, csak hunyorognak, gyengén pislákolnak, miközben a hajnali köd szépen lassan leereszkedik a tájra. A kémények lágy selymet füstölnek a reggeli órákban. Az utcák még üresek, nyirkos, hideg reggel van. Sár és lehullott levelek borítják az utakat, járdákat. A szél enyhén fúj a kopár fák lecsupaszított ágai között. **Néhány ház ablakában fények pislákolnak.** Egy öreg épület ódon faajtaja lassan nyikorogva kinyílik.

A mozgás bekúszik a falak közé, és az asztalon fellobban egy kicsiny gyertyaláng. Oka van annak, hogy pont itt és most kapott lángra, hiszen nem akármilyen gyertya. Különleges, eltér a többitől, nem világítás, sem nem hangulatkeltés céljából gyújtották meg. Neki üzenete van. **A lángocska büszkén emelkedik az ég felé, és csak néha-néha libben meg, egyszer jobbra, máskor pedig balra.**

Emberek érkeznek az ódon falak közé. Lassan melegség árasztja el a padokat. Csak egy-egy nyikorgó fapadló töri meg a meghitt csendet. A tekintetek megnyugszanak a gyertyalángon, az idő pedig megállni látszik a kicsiny fényt szemlélve.

Lassan mindenki megérkezik, aki aznap ide tervezte az útját. Legvégül egy fekete palástos ember emelkedik a kicsiny láng fölé: „**Kegyelem néktek és békeesség...**” – hangzik fel a köszöntés. A láng, az adventi koszorú első gyertyalángja. Bár egészen kicsi, de annál nagyobb dolgot hirdet. Fény, amely hírnöke valami fenégesnek, csodálatos nagy kegyelemnek. A várakozás megtölti a teret egészen az egekig. „**Leszállt az ég dicső királya...**, ím elmúlt már a bűn homálya.”

Az istentisztelet végére egészen bemelegedett a templom, amelyben a **kis láng** adventi hírnökként pislákol. Akik átérték ezt, más emberként mentek már haza, mint ahogy eljöttek. A parányi fény nemcsak a koszorún világított, hanem belopódzott a szívekbe, majd pedig eljutott egészen az otthonokig. Így teltek meg a lelkek várakozással, és egy apró gyertyaláng így lett hírnöke a Világ Világosságának, amely a sötétségben fénylik.

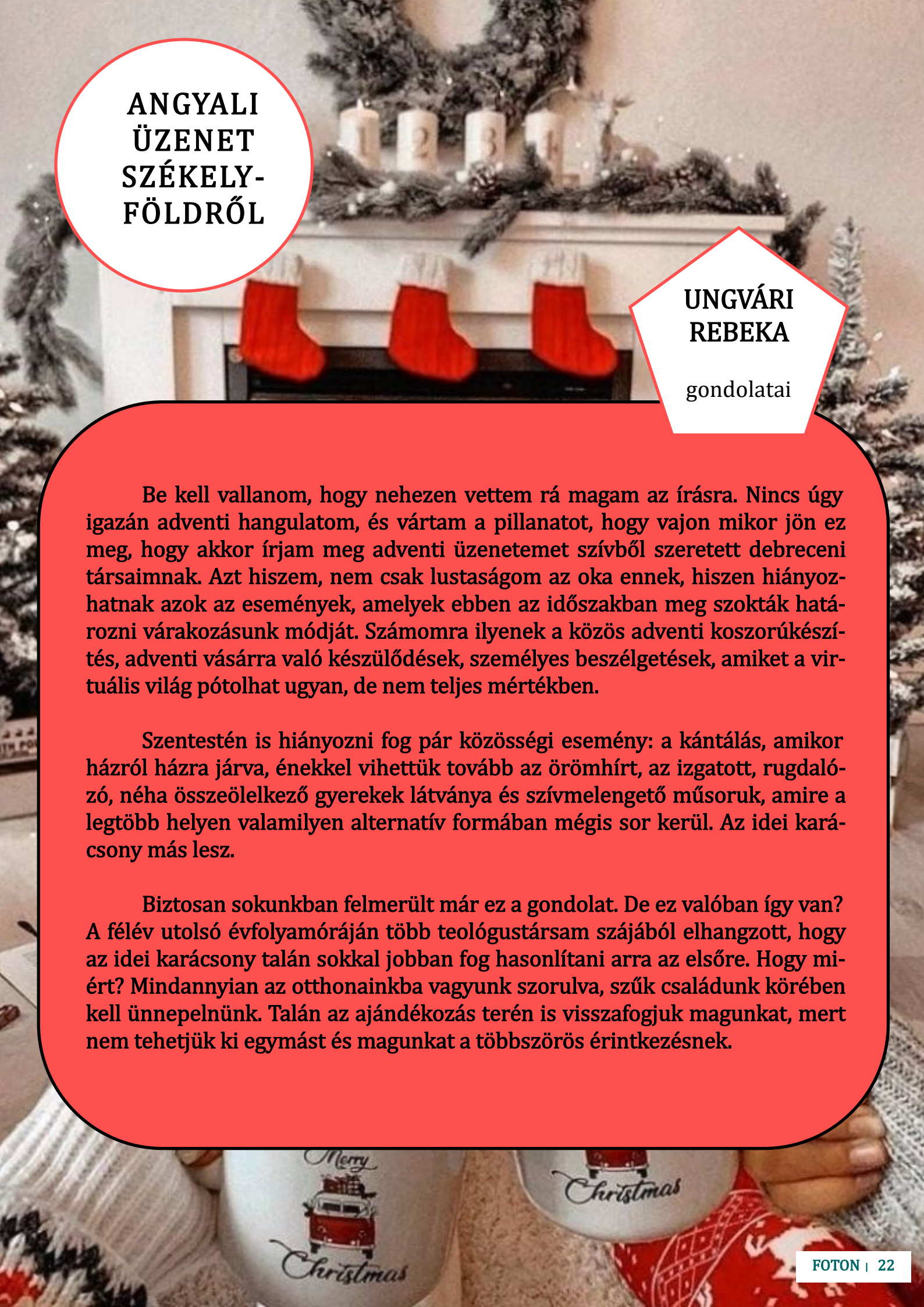
Ezen a karácsonyon ünnepi követként az Úr Jézust és az egyetemet képviselve hirdesd Isten csodálatos tettét! Világíts, mutass rá a Világ Világosságára! Vidd el az emberekhez az Örömhírt: az Úr mennyei trónját jászolbölcsőre cserélte, hogy aki hisz Benne, annak trónja lehessen a mennyben!

Áldott karácsonyi szolgálatot!

Lakatos Tamás

lelkipásztor

Nyírbátor, 2020 adventje

ANGYALI ÜZENET SZÉKELY- FÖLDRŐL

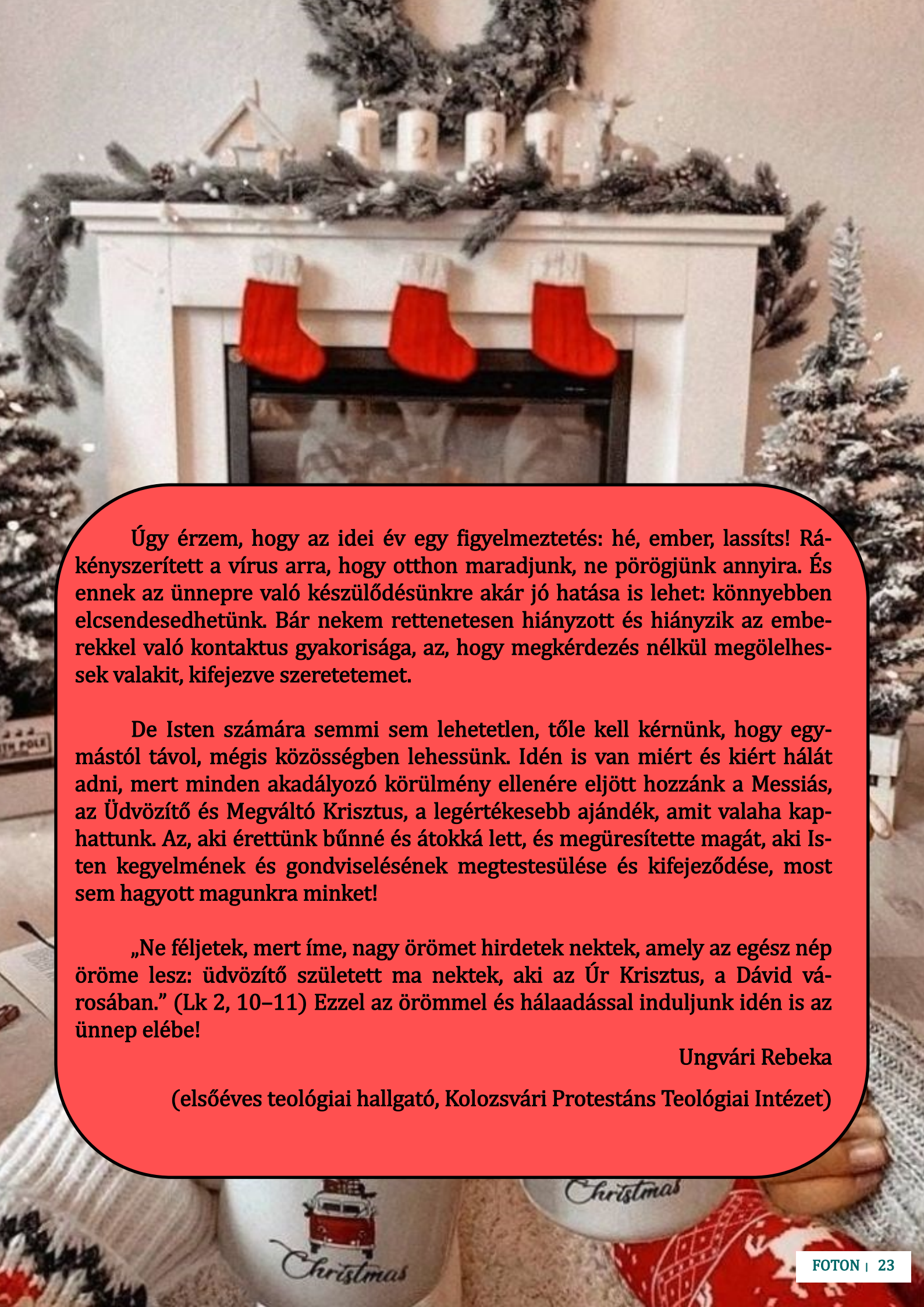
UNGVÁRI
REBEKA

gondolatai

Be kell vallanom, hogy nehezen vettem rá magam az írásra. Nincs úgy igazán adventi hangulatom, és vártam a pillanatot, hogy vajon mikor jön ez meg, hogy akkor írjam meg adventi üzenetemet szívből szeretett debreceni társaimnak. Azt hiszem, nem csak lustaságom az oka ennek, hiszen hiányozhatnak azok az események, amelyek ebben az időszakban meg szokták határozni várakozásunk módját. Számomra ilyenek a közös adventi koszorúkészítés, adventi vásárra való készülődések, személyes beszélgetések, amiket a virtuális világ pótolhat ugyan, de nem teljes mértékben.

Szentestén is hiányozni fog pár közösségi esemény: a kántálás, amikor házról házra járva, énekkel vihettük tovább az örömhírt, az izgatott, rugdalózó, néha összeölelkező gyerekek látványa és szívmelengető műsoruk, amire a legtöbb helyen valamilyen alternatív formában mégis sor kerül. Az idei karácsony más lesz.

Biztosan sokunkban felmerült már ez a gondolat. De ez valóban így van? A félév utolsó évfolyamóráján több teológustársam szájából elhangzott, hogy az idei karácsony talán sokkal jobban fog hasonlítani arra az elsőre. Hogy miért? Mindannyian az otthonainkba vagyunk szorulva, szűk családjaink körében kell ünnepelnünk. Talán az ajándékozás terén is visszafogjuk magunkat, mert nem tehetjük ki egymást és magunkat a többszörös érintkezésnek.

Úgy érzem, hogy az idei év egy figyelmeztetés: hé, ember, lassíts! Rákényszerített a vírus arra, hogy otthon maradjunk, ne pörödjünk annyira. És ennek az ünnepre való készülődésünkre akár jó hatása is lehet: könnyebben elcsendesedhetünk. Bár nekem rettenetesen hiányzott és hiányzik az emberekkel való kontaktus gyakorisága, az, hogy megkérdőzés nélkül megölelhesek valakit, kifejezve szeretetemet.

De Isten számára semmi sem lehetetlen, tőle kell kérnünk, hogy egymástól távol, mégis közösségben lehessünk. Idén is van miért és kiért hálát adni, mert minden akadályozó körülmény ellenére eljött hozzánk a Messiás, az Üdvözítő és Megváltó Krisztus, a legértékesebb ajándék, amit valaha kaphattunk. Az, aki érettünk bűnné és átokká lett, és megüresítette magát, aki Isten kegyelmének és gondviselésének megtestesülése és kifejeződése, most sem hagyott magunkra minket!

„Ne féljetek, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Lk 2, 10–11) Ezzel az örömmel és hálaadással induljunk idén is az ünnep elébe!

Ungvári Rebeka

(elsőéves teológiai hallgató, Kolozsvári Protestáns Teológiai Intézet)

KÖZÖSSÉG

**... elsőként VARGA ÁKOS
első éves tanító szakos hallgatót és karácsonyát**

K: Hogyan éled meg az online oktatást/otthonlétet? Hogyan tanulsz, milyen technikákat vetsz be?

V: Magát az otthonlétet nagyon jól viselem, mivel szeretek a családommal lenni, de a tanulás sajnos sokkal nehezebb így. Nagyon sok idő és energia egyedül elsajátítani a tananyagokat, de szerencsére minden segítséget megkapunk, amire szükségünk van. Mivel van rá lehetőség, ezért inkább többször tanulok kevesebbet. Nekem ez a módszer sokkal kifizetődőbb. Emellett nagyon hasznosnak tartom a napi feladataim feljegyzését, mert ez nagy segítség lehet abban, hogy ne kavarodjak bele a sok teendőbe.

K: Mennyire változott a napirended, hogyan alakult?

V: A napirendem alapvetően nem sokat változott. Reggel ugyanabban az időpontban kelek, mint amikor még rendes oktatás volt, de mégis nyugodtabban indulnak a napok, mivel az elkészítés és az utazás idejét most megspórolom. Az online megtartott órák után elvégzem a maradék feladatokat, és felkészülök a következő napra.

K: Van-e új vagy esetleg régi hobbid, amit most újrakezdtél a karantén alatt, ha igen mi az?

V: Az egyik hobbim a fényképezés, amire most sokkal több időt tudok fordítani, mint az elmúlt hónapokban. Már nagyon várom az ünnepeket és a havazást, mivel nagyon szeretem megörökíteni ezeket a pillanatokat.

K: A karácsony hogyan fog zajlani nálatok így a vírushelyzet miatt? Úgy, ahogyan szokott, vagy lesznek eltérések? Ha igen, miben lesz más?

Ez a karácsony teljesen más lesz, mint az eddigiek, de én ezt nem bánom, mivel sokkal több időt tudunk majd fordítani egymásra, és nem kell majd az ajándékozáson és a nagy család vendéglátásán aggódni.

... KOVÁCS REBEKA
másodéves tanító szakos hallgatót és karácsonyát

K: Hogyan éled meg az online oktatást?

V: Számomra ez az egész eléggé lehangoló volt, és sokszor éreztem magam túlterheltnek. Nagyon hiányzik az egyetemi/kolis élet, a társaság. De mégis próbáltam kihozni a maximumot belőle, és nem elhagyni önmagam. Teljesen kihasználtam az előnyét olyan tekintetben, hogy sokkal több időt tölthettem a családommal, mint amit egy átlagos időszakban megtehetnék... Igazából én minden technikát kipróbáltam, ami létezik! Egy dolog sokat segített: mindent kitapétáztam magam elé! Minden határidőt, fontos dolgot egy kis cetlivel kiragasztottam valahová, ahol folyamatosan láttam, és így nehezebben feledkeztem meg bármiről is.

K: Mennyire változott a napirended, hogyan alakult?

V: A napirendem alapvetően nem sokat változott. Reggel ugyanabban az időpontban kelek, mint amikor még rendes oktatás volt, de mégis nyugodtabban indulnak a napok, mivel az elkészülés és az utazás idejét most megspórolom. Az online megtartott órák után elvégzem a maradék feladatokat, és felkészülök a következő napra.

K: Van-e új vagy esetleg régi hobbid, amit most újrakezdtél?

V: Annyira új dolgot nem próbáltam ki, nyilván a helyzetből adódóan gyakrabban fordultam meg a konyhában, és ellestem egy-két új trükköt, amit majd kamatoztatok a későbbiekben. Szóval talán elmélyítettem a főzés terén meglévő tudásomat.

K: Hogy telik az adventi időszak? A karácsony hogyan fog zajlani nálatok?

V: Nagyon különleges szokásom nincs. Az advent számomra az elcsendesedésről szól, illetve próbálok minél több minőségi időt tölteni a családdal, barátokkal. Hangolódásként folyamatosan szólnak a karácsonyi dalok, már december 1-én felkerült a házban az összes dísz, tesztelgetjük a szentesti menüt, karácsonyi filmeket nézünk. Általában karácsonykor a közeli és távoli rokonok megfordultak nálunk. Sajnos idén ez nem fog megvalósulni. Nálunk már hagyomány, hogy szenteste a nagyszülőkkel templomba megyünk. Ez reménység szerint ebben a helyzetben is megtörténhet. A többi kis karácsonyi szokásunk – gondolok itt az ajándékozásra, illetve az ebédekre, vacsorákra, családi filmezésekre, közös fenyőfadíszítésre – ugyanúgy megmarad.

A close-up photograph of a white ceramic bowl filled with several bright orange oranges and several dark brown, textured walnuts. The background is softly blurred, showing more of the same items. The lighting is warm and natural, highlighting the textures of the fruit and nuts.

**BODÓ GABRIELLA:
ISMERD MEG... (3)**

... NAGY RÉKA

első éves tanító szakos hallgatót és karácsonyát

K: Hogyan éled meg az otthonlétet? Hogyan tanulsz, milyen technikákat vetsz be?

V: Számomra az online oktatás nem sok pozitívumot hoz magával, főleg azért, mert nagyon szerettem a kollégiumban lenni a társaimmal, és erre most sajnos nincs lehetőségem. Azonban az pozitívum számomra, hogy a családdal több időt tölthetek. A tanuláshoz, illetve a leadási határidőkhöz virtuális naptárat használok, ami abban segít, hogy tudjam mit mikorra kell megcsinálnom. A segédanyagok által könnyebb feldolgoznom önállóan az anyagokat, bár nekem hiányzik a személyes kontakt a tanáraimmal és társaimmal. Az napirendem eléggé felborult, azonban az nem változott, hogy inkább este tanulok, ez nálam már régóta így megy, olyankor jobban tudok koncentrálni.

K: Vannak-e különleges adventi szokásaid?

V: Az advent nálunk úgy zajlik, hogy van egy koszorúnk, ami már szinte családi ereklye, ennek gyertyáit közösen szoktuk meggyújtani a vasárnaponként. A szobámat már az adventi időszakban fel szoktam díszíteni fényfűzésekkel és kis karácsonyi díszekkel.

K: A karácsony hogyan fog zajlani nálatok?

V: Nálunk a karácsony úgy zajlik, hogy a nagy rokonság összegyűlik mamámnál, és ott kellemes beszélgetések közepette elfogyasztjuk az ünnepi menüt (amit én szoktam összeállítani). Mivel idén erre sajnos nem lesz lehetőségünk, ezért úgy gondolom, eléggé felborul majd a rend, és csak szűk családi körben ünneplünk. Remélem, minél hamarabb elmúlik a vírushelyzet, és jövőre már együtt ün-

HALLGATÓI ÖTLETBÖRZE ADVENTBEN

1) PORKOLÁB ANDRÁS (doktorandusz)

Nekem a karácsony legfőbb üzenete jelenleg az, hogy Isten számára nincs alkalmas vagy alkalmatlan idő. Lehajol hozzánk a kilátástalanságban, a szomorúságban, de a sikerekben és az örömeinkben is. Az jön el és adja magát értem, aki sokkal hatalmasabb, mint én. Akármilyen vagyok, és legyek bármilyen helyzetben is, Ő részesedik a világomban és részesíteni akar az Övéből.

2) KISS RÉKA (tanító szak, 2. évfolyam)

Az advent a várakozás időszaka, ekkor lelkünk tele van szeretettel és békével. Így a karácsony közeledte színes pompába öltözhetsz, Jézus születése pedig bizonyosan meg hozza az ünnep fényét. Légy te is ennek a fénynek a szikrája, hogy lánggra lobbanhasson!

3) VAJAS PETRA (exmisszus gyakornok)

Az idei adventben, mikor nem merünk kilépni, ki merjük-e nyitni szívünk ajtaját mások előtt? Ki merjük-e nyitni ezt az ajtót Krisztus előtt?

4) KICSKA LÁSZLÓ MIKLÓS (segédlelkész, Békés)

János levelében azt olvassuk, hogy „Isten szeretet” (1Jn 4,8). Isten nem elv, nem eszme, nem egy végső valóság, hanem személy, és legfontosabb tulajdonsága a szeretet – „úgy szerette Isten a világot” (Jn 3,16). Isten minden cselekedetének az alapja a szeretet. Jézus nemcsak Izráel népének elveszett fiaikhoz küldetett, hanem az egész teremtet világához. Ez a szeretet egyetemes, határtalan, mert ilyen Isten. Megváltásra szorult a világ, amelynek szüksége volt, szüksége van az Isten szeretetére. Istennek fontos ez a világ, minden körülmények között, és benne Te is! Adja mindannyiúnknak a Szentháromság egy Isten, hogy ehhez a szeretethez tudjunk menni ezen az ünnepen is!

5) LAKI GERGŐ (teológia-lelkész szak, 1. évfolyam)

Az emberek egyik része, véleményem szerint azért nem hisz Istenben, mert nem kapja meg azt a Menyeyei Teremtőtől, amire vágyik. Isten azonban nem így működik. Atyánk sokkal jobban tudja azt, hogy mi kell nekünk. Ezért adta nekünk Krisztust, az Ő egy-szülött Fiát, hogy örök életünk legyen, és az Örökké-valóra figyelve elfeledjük a profán dolgokat.

6) PETKES PIROSKA
(teológia-lelkész szak, 4. évfolyam)

Az ajtón kopogtatnak. Te kinyitod?

7) JUHÁSZ PATRIK (tanító szak, 4. évfolyam)

„A karácsony a szeretet ünnepe!” – ezt mondta Arnold Schwarzenegger a fantasztikus „Hull a pelyhes” című karácsonyi filmben, miután *erélyesen megkért egy bolti előadót*, hogy keressen játékot a fiának. Van olyan ismerősöm, aki nem ünnepli a karácsonyt. Ha megkérdeznéd, miért, azt válaszolná, azért, mert ő úgy gondolja, hogy az évnek nem csak egy bizonyos időszakában kellene az embereknek adakozónak és extra kedveseknek lennie. Ezzel én maximálisan egyet is értek, de azt mondtam a barátomnak, hogy a téli ünnepkörre úgy gondolok, mint egy időszakra, amikor minden sokkal vidámabb, mindenki egy kicsit türelmesebb és boldogabb. Ha csak egy kis időszakra is az emberek kedvesebbek, és jobban odafigyelnek egymásra, az engem boldogsággal tölt el. Akkor meg miért ne ünnepelnék, hiszen a karácsony a szeretet ünnepe, nemde?

8) TAKÁCS EVELIN (teológia-lelkész szak, 3. évfolyam)

A legnagyobb ellenségünk lehet ezekben a napokban a „csak legyünk már túl ezen/csak legyen már ennek vége” gondolat. A minket körülvevő nyugtalanság és feszültség akaratlanul is hatással lehet ránk, s megnehezítheti az elcsendesedést, az ünnep megszentelését, a pillanatban való jelenlét és áldásait. Ha ez így van, forduljunk ahhoz, Aki így szól hozzánk: „*Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek énben-nem.*” (Jn 14,1) Karácsonyhoz közeledve nincs is másra szükségünk, mint erre a hitre! Hogy Krisztus, aki életünk, erőnk, békénk, felragyogjon bennünk újra és újra. Hogy ott, ahol vagyunk ragyoghassunk általa mint csillagok jelezve az irányt és az utat a világ világosságához, aki gazdagon osztja az Ő fényét, hogy csökkenjen a sötétség. Általa legyünk a sürgő-forgó családokban a nyugalom sugárzó, a lármában a csend megteremtői, a magányosok, gyászolók csendes ölelői, a betegágyban fekvők melletti fohászkodók, a haragosok békítői, a távolban lévőkre gondolók, az egyedüllétünkben igaz várói és imádói, mert Ő az egyetlen és igazából szükséges látogató, akit semmilyen korlátozás nem választhat el tőlünk, aki minden hiányunkat, szükségünket képes betölteni, hogy örömünk teljes legyen Őbenne ebben az adventi időszakban is. Imádkozzunk együtt és egymásért, hogy a távolságok ellenére mindannyian egy szívvel ünnepelhessünk.

9) HODOSSY-TAKÁCS SÁMUEL (teológia-lelkész szak, 1. évfolyam)

Lukács így kezdi evangéliumát: "Miután elejétől kezdve mindennek pontosan utánajártam..." Az evangélium, bár Isten szeretetét hirdeti, az ember aktivitását, odaszánását, teljes egészét kívánja. Ugyanígy van ez a karácsonnyal, adventtel is: Isten tetteről, egyszülött Fiának a világba küldéséről szól, de igényt formál a lehető legnagyobb fokú emberi ráhangolódásra, az elcsendesedésre, az általa ajánlott közösség elfogadására. Készülődjünk hát, ahogyan az evangélista is tette; mindennek pontosan utánajárva, hogy ha eljön az ünnep, teljesen Krisztuséi lehessünk.

BODOR VIKTÓRIA rajza

10) TÓTH-GYÓLLAI DÁNIEL
(exmisszus gyakornok)

A holnap valahogy mindig más-hogy alakul, mint ahogy elképzeltem, éppen ezért sokszor érzem felkészületlennek magamat a jövőmre: félek, sosem változom meg. Így vagyok most is, Adventben, de közben minden levegővétellel egyre árad belém valami otthonos és rég várt érzés: nyugodt vagyok, mert tudom, olyan valaki jön, aki mindig is készült találkozásunkra.

11) SZEGEDI SZILVIA (tanító szak, 2. évfolyam)

A gyertyaláng *gyorsan táncol* a hétköznapi napokban, mert mi elsuhanunk mellette, nem törődve melegítő fényével. Az ünnep közeledtével *tánca hevesebb, fénye ragyogóbb*, de szépségét még ekkor sem látjuk. Rohanunk. A gyertyaláng nő, egyre csak nő, és mi talán megállunk. A láng is megnyugszik, minden csöndes, és a szoba fényárban úszik. *A gyertya várt, remélt, hitt és most békés úgy, mint mi magunk.*

12) GOMBOS ÁDÁM (volt esküdtfelügyelő)
és *meginterjúvolt* 1. osztályos gyerkőcök

Én ezt mondom az adventről:
közösség, szeretet, béke.
A gyerekek ezt mondják az adventről:
tél, várakozás, ajándék.

13) SZABÓ GERGŐ OTTÓ (teológia-lelkész szak, 3. évfolyam)

Várakozás. Várunk Valakit, Valamit. Rohanunk örülni, serényen készülődünk, és közben megfélemedezünk arról, hogy lassítsunk, megálljunk, és figyelmesen hallgassunk. Helyette rohanunk igyekezve elérni a tökéletest. Tökéletes karácsony, tökéletes terített asztal, tökéletes díszítés, így pedig megfélemedezünk arról, hogy 2000 évvel ezelőtt nem volt minden tökéletes. Nem volt roskadásig telt asztal, zavarba ejtően ragyogó díszfények. Mégis tökéletes volt. Áldott volt. Mert figyeltek és vártak Rá. A jelenlegi helyzetben feszültségekkel telten ordító oroszládként jönnek a hírek, aggodás, félelem, kimerültség. Mind-mind jelen vannak, és sokszor gyűrnek maguk alá, elvéve a figyelmet arról, hogy várjuk Őt. Őt, aki közéink jött, hozzánk jött testben és lélekben; és értünk jött el. Lassíts le, figyelj és fülelj! Ő érted is jött, hozzád is. Nem csillogásért, rohanásért, tökéletes ajándékért. Figyelj csendben! Érzed? Az ünnepet várakozás előzi meg, nem rohanás. Várj békével és nyugalommal! Isten áldja meg ezt a várakozást, ezt a figyelmet, ezt a csendet! Ez a tiéd, Tőle jött és érted! Fogadd el, s becsüld meg! Ajándék!

14) ANGYALOSY ÁDÁM (teológia-lelkész szak, 5. évfolyam)

A szeretet ünnepén, most ebben a különös helyzetben elzárva, távol vagyunk barátainktól, szeretteinktől. Nehéz időszak ez. Sok információval van terhelve a szívünk, az elménk. Rossz hírek, pánik, betegség, félelem. Abban a helyzetben vagyunk mi keresztyén emberek, hogy vigasztalással élhetjük életünket. Mert karácsony szent ünnepén Isten emberré lett. Elküldte hozzánk egyszülött Fiát, aki reménységet, vigasztalást, szeretet hozott ebbe a világba. Isten emberré lett. Amikor ezt halljuk, olvassuk, olyan érzéssel tölthet el bennünket, mintha a világ leg-súlyosabb mondatával találkozoznánk, és az emberi elmének ez tényleg ennyire súlyos is. Pedig ez egy isteni akció volt. Isten világmegmentő akciója. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” És a világ megmentése Jézus Krisztus által megtörtént. Buzgón kérjük Istent, hogy adjon gyógyulást erre a beteg világra, adjon reménységet a betegeknek, az elesetteknek, erőt a gyógyítóknak és az őrzőknek. Imádságos szívvel hordozzuk ennek a világnak a terhét. Isten karácsony szent ünnepén emberré lett. Ünnepelejték Jézus Krisztus születését, és örvendeztetek jó egészséggel!

15) ZÁHORSZKI-HANGÓ VIOLA
(teológia-lelkész szak, 1. évfolyam)

Immánuél – Velünk az Isten! A legnehezebb pillanatokban, egy olyan ünnepben is jelen van, amelyben nem lehetünk együtt a legközelebbi családtagjainkkal sem, és amikor talán csak a képernyőn keresztül vehetünk részt az adventi és karácsonyi istentiszteleteken. Ő, aki az első karácsonykor megszületett Fiát adta értünk, ma is velünk van, és szól hozzánk.

16) SÓS-BALOGH TÍMEA
(hittanár-nevelőtanár ,
5. évfolyam)

Adventi várankozás

Várankozás ünnepre,
Vágyakozás szeretetre.
Várankozás csendességre,
Vágyakozás kedvességre.

Várankozás ajándékra,
Vágyakozás ölelő karokra.
Várankozás gyertyagyújtásra,
Vágyakozás családi harmóniára.

Várankozás a bejgli sütésére,
Vágyakozás az otthon melegére.
Várankozás a díszes fára,
Vágyakozás a havas tájra.

Várankozás egészségre,
Vágyakozás jobb létre.
Várankozás a Megváltóra,
Vágyakozás az áldott szóra.

17) HAJDU PÉTER (teológia-lelkész szak, 3. évfolyam)

Számomra az advent egy különleges időszak, amely során el tudok mélyülni a hitben, és fel tudok készülni egy olyan ünnepre, amelyik az egyik legfontosabb a kereszténység számára. Az advent szerintem az év legszebb időszaka, amely megerősíthet bennünket Krisztus követésben.

18) KISS PATRIK (teológia-lelkész szak, 3. évfolyam)

„Várj, ember szíve, készen, mert jó a hős, az Úr!” Mi az advent lényege a számunkra? Mennyire éljük át ennek az ünnepnek a jelentőségét? Az advent jelentése a várakozás. Mi emberek ebben a rohanó világban nem szeretünk várakozni, mindent mindig azonnal akarunk. Azonban Isten nem áll a tulajdonunkban, így nem „követelhetjük” azonnal. Várni kell. De mire is várunk pontosan advent ideje alatt? Arra, hogy december végén megpihenjünk, és együtt lehessünk a családdal, barátainkkal, vagy inkább arra, hogy a szívünk tisztán, várakozással telve fogadja be karácsony ünneplésekor a Föld és az emberiség Megváltóját? Jézus az első karácsonykor nem hozzá méltó körülmények között született, nekünk az a feladatunk, hogy évről évre advent alatt a szívünkben egy olyan helyet készítsünk Neki, hogy karácsony estéjén méltó körülmények között szülessen meg. Így kíván áldott ünnepeket és áldott szolgálatot a Külső és Tanulmányi Bizottság az egyetem minden hallgatójának és dolgozójának!

19) TÖRÖK RÉKA
(tanító szak, 2. évfolyam)

Karácsony:
menny és föld
összeölelése
egy egyszerű istálló
valóságában.

20) PAPP IMOLA (exmisszus gyakornok)

Sokat gondolkodtam a napokban... „vajon idén milyen lesz az ünnep?” Távol a szereteteimtől, csendben, magányosan... Majd eszembe jutott: igaz, lehet olyan, mint akkor ott, amikor Mária és József együtt várták a Messiás érkezését. Egyszerű, minden zajtól mentes, de amint megszületik a Fiú, érezzük, többé nem vagyunk egyedül! Bárcsak mindenki szívében megszületne!

21) CSÁKÁNY EVELIN (teológia-lelkész szak, 4. évfolyam)

Mi magunk már elkényelmesedhettünk a jól megszokott karácsonyi teendőink és hagyományaink sűrűjében. De a mostani ünnepünk felráz bennünket. Új megoldásokra és új hagyományokra van szükségünk. Nem olyan rég találkozhattunk a Facebookon egy olyan képpel, amin Isten és a Gonosz beszélgetnek, és a Gonosz azt mondja Istennek: „Látod, bezártam az összes templomod.” Mire Isten csak annyit válaszolt: „Tévedsz, minden házban nyitottál egyet.” 2020 karácsonya ezekben a családi templomokban kell, hogy elteljen. Ezekben az otthonokban kell ráleljünk a karácsony igazi jelentőségére, amely nem tűnt el most sem. Hiszen Isten Fia lejött közénk, emberek közé, és ez ma is megragadható, felismerhető. Legyen áldott az idei karácsonyi ünneplésünk is! Járjon át minket az öröm, ami a bölcseket és a pásztorokat töltötte be az első karácsony alkalmával!

22) BARTHA ESZTER
(teológia-lelkész szak, 3. évfolyam)

Üresek a kávézók, üresek a terek,
Odakint koronás szél sepreget,
Tele van a közösségi portál,
Az utcákon csak a por áll.
Azonban szívemben remény, hála és szeretet:
Alig várom, hogy ismét velem legyetek!

23) KISS INGRID
(teológia-lelkész szak, 5. évfolyam)

Tekints hátra,
és adj hálát mindazért,
amit az elmúlt évben kaptál.

Tekints előre,
és nyitott szívvel várd a csodát,
amit Isten elkészített számodra.

24) NAGY ILONA
(teológia-lelkész szak, 5. évfolyam)

Nem könnyű a helyzet.
Nem is biztató.

De reményteljes
a csillag útmutatásában!

25) CZIVIK PETRA (tanító szak, 2. évfolyam)
kedves idézete Oren Arnold-tól:

Karácsonyi ajándék ötleteim:
az ellenségednek megbocsátás,
az ellenfelednek türelem,
a barátodnak szeretet,
a partnerednek szívesség,
mindenkinek jóindulat,
minden gyermeknek egy jó példa,
magadnak tisztelet.

26) MÁTYUS MAGDOLNA
(tanító szak, 4. évfolyam)

Az advent olyan, akár egy jeges ornamentum, ezeken a kanyargós, cikázó, ugyanakkor szilánkos rajzolatokon táncol a szív. De az emésztő, csípős melódia kirobbanásával a tánc lassan elhervad, a mintázat pedig darabjaira reped.

27) MÓDIS LÁSZLÓ (teológia-lelkész szak)

Isten emberré lett. Emberré lett azért, hogy találkozhasson velünk. Most, amikor olyan nehézkesek a találkozások, amikor nehéz egymást elérni, Isten meglátogat minket felkelő fényként a magasból. Készsülődjünk érkezésére, egyenesítsük ki a hátunkat, és emeljük fel a fejünket, hogy megláthassuk a fényét. *Kimondhatatlan jól van, ami van. Minden tetőről látni a napot.*

28) GALGÓCZI CSENGE (tanító szak, 2. évfolyam)

A várakozás és a szeretet az, amiről az advent és a karácsony szól, ehhez pedig a türelem és megértés kell. Ilyenkor még inkább lehetőségünk van az elcsendesedésre, embertársaink felé türelmet, megértést gyakorolhatunk, ez az időszak teljen más, mint az átlagos hétköznapiak. Kívánok mindenkinek áldott adventet és boldog karácsonyi ünnepeket!

29) KIS KENDI DÁVID

(exmisszus gyakornok)

2020 adventjében sem az a fontos, hogy mit várunk karácsonykor – korlátozások enyhítése, összes szerettünk meglátogatása – hanem az, hogy Kit. Az Isten Fiát, aki ember fia lett érettünk.

30) MURSA SZABOLCS

(tanító szak, 2. évfolyam)
kedvenc karácsonyi idézete

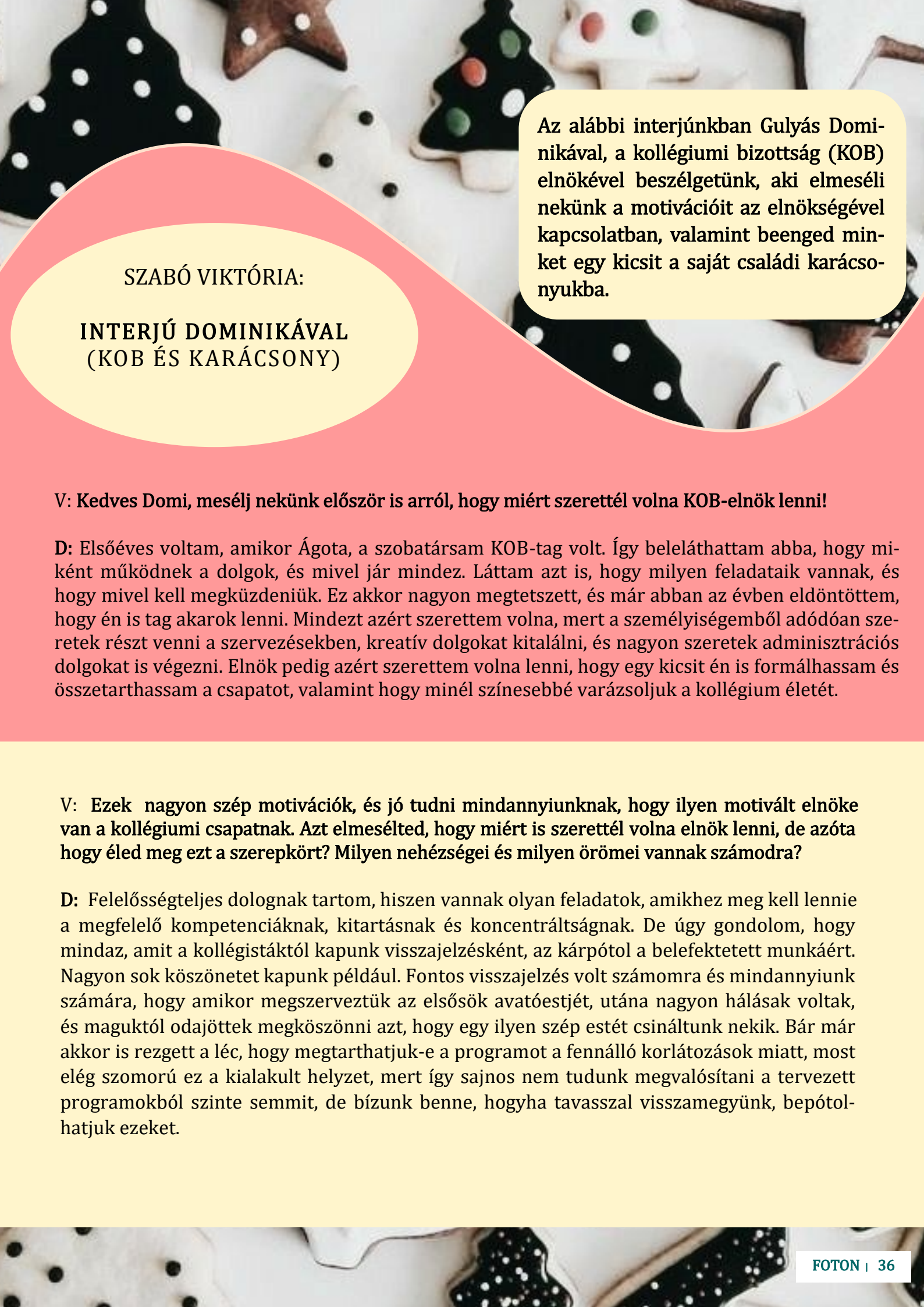
„For it is good to be children sometimes,
and never better than at Christmas, when
its mighty Founder was a child Himself.”

„Jó néha gyereknek lenni, és mikor lenne
jobb, mint karácsonykor, hiszen gyermek
volt az ünnep fenséges alapítója is.”

(Charles Dickens: Karácsonyi ének)

BODOR VIKTÓRIA rajza

SZABÓ VIKTÓRIA:

**INTERJÚ DOMINIKÁVAL
(KOB ÉS KARÁCSONY)**

Az alábbi interjúnkban Gulyás Dominikával, a kollégiumi bizottság (KOB) elnökével beszélgetünk, aki elmeséli nekünk a motivációit az elnökségével kapcsolatban, valamint beenged minket egy kicsit a saját családi karácsonyukba.

V: Kedves Domi, mesélj nekünk először is arról, hogy miért szeretted volna KOB-elnök lenni!

D: Elsőéves voltam, amikor Ágota, a szobatársam KOB-tag volt. Így beleláthattam abba, hogy miként működnek a dolgok, és mivel jár mindez. Láttam azt is, hogy milyen feladataik vannak, és hogy mivel kell megküzdeniük. Ez akkor nagyon megtetszett, és már abban az évben eldöntöttem, hogy én is tag akarok lenni. Mindezt azért szerettem volna, mert a személyiségeből adódóan szeretek részt venni a szervezésekben, kreatív dolgokat kitalálni, és nagyon szeretek adminisztrációs dolgokat is végezni. Elnök pedig azért szerettem volna lenni, hogy egy kicsit én is formálhassam és összetarthassam a csapatot, valamint hogy minél színesebbé varázsoljuk a kollégium életét.

V: Ezek nagyon szép motivációk, és jó tudni mindannyiunknak, hogy ilyen motivált elnöke van a kollégiumi csapatnak. Azt elmesélted, hogy miért is szeretted volna elnök lenni, de azóta hogy éled meg ezt a szerepkört? Milyen nehézségei és milyen örömei vannak számodra?

D: Felelősségteljes dolognak tartom, hiszen vannak olyan feladatok, amikhez meg kell lennie a megfelelő kompetenciáknak, kitartásnak és koncentráltságnak. De úgy gondolom, hogy mindaz, amit a kollégistáktól kapunk visszajelzésként, az kárpótol a befektetett munkáért. Nagyon sok köszönetet kapunk például. Fontos visszajelzés volt számomra és mindannyiunk számára, hogy amikor megszerveztük az elsősök avatóestjét, utána nagyon hálásak voltak, és maguktól odajöttek megköszönni azt, hogy egy ilyen szép estét csináltunk nekik. Bár már akkor is rezgett a léc, hogy megtarthatjuk-e a programot a fennálló korlátozások miatt, most elég szomorú ez a kialakult helyzet, mert így sajnos nem tudunk megvalósítani a tervezett programokból szinte semmit, de bízunk benne, hogyha tavasszal visszamegyünk, bepótolhatjuk ezeket.

V: Mesélj nekünk egy kicsit ezekről a programokról, valamint a KOB-os csapatról!

D: Az új KOB-bal már az első ülésen **sok-sok programot** terveztünk meg mind a két szemeszterre. Természetesen megtartanám mindezeket meglepetésnek, de olyan eseményekkel színesítenénk a kollégium életét, mint például különböző sportrendezvények, főzőversenyek, vetélkedős estek, esti mozis-autós filmklubok. A **csapatról** pedig azt tudnám mondani, hogy minden tagjára különböző poszt hárul, de természetesen mindenben segítjük egymást, és a végén egy csapatban dolgozunk együtt. Van, aki a sportért felel, más a bevásárlásért, díszítésért, illetve az aktuális programok megvalósulásáért. Minden programnak más a felelőse, így alkalmanként változnak is ezek a szerepkörök. A félév elején mindent tag magára vállal egy szemeszter során megrendezett eseményt. A végén egyébként is együtt szervezzük, de fontos, hogy mindenki kivegye a részét a szervezésben, és kiélhesse a szervezői készségét... A lelkesedés nagy, és még szeretnénk kibontakozni. Sajnáljuk, hogy nem tudtunk még megszervezni sok programot, de ha visszatérünk, ezeket mindenképpen szeretnénk megvalósítani. Ami pedig még a csapatot illeti, úgy gondolom, hogy ami összetart egy csapatot, az a **hit és a csapatmunka**.

V: Ha egy kicsit eltekintünk az egyetemtől és a feladatoktól, meséld el nekünk, hogyan töltöd az adventet, és hogyan készülsz a karácsonyra!

D: Ó, mi nagyon készülünk a karácsonyra egyébként- mondja kacagva Domi-, már néhány hete feldíszítettük az egész házat. Nagy hagyomány nálunk a gyertyagyújtás, és csak úgy gyújtjuk meg a gyertyákat, hogyha mindenki ott van. Egyébként nyilván mi is sajnáljuk, hogy idén most nem lehet a nagy-nagy család együtt, de igyekszünk az ajándékokat mindenkinek eljuttatni. Ha távolról is, de együtt leszünk.

V: Milyen karácsonyi ennivalókat csináltok? Milyen hagyományok vannak nálatok?

D: Nálunk ez úgy szokott lenni, hogy a tipikus karácsonyi hagyományos ételeket mama készíti el, például a töltött káposztát, bejglit, ilyeneket.

V: A legélénkebb és legvidámabb viták akörül forognak a kollégiumi konyhában, hogy melyik is az igazi töltöttkáposzta – a szabolcsi töltike, vagy a nagy, töltött káposzta. Nálatok mi a szokás?

D: Áá, nálunk Szolnok megyében nem szabolcsozunk, rendes nagy töltelékek vannak! Egyébként a többi ételben mi inkább újítunk, elhagyjuk a szokásos kacska és káposzta tételt, úgyhogy csinálunk például frissensülteket, salátákat vagy a kedvenc sütniket, a hólabdát. Ami viszont nagy hagyomány nálunk, hogy nincs karácsony somlói nélkül! De persze a halászlé és más tipikus karácsonyi ételek azért nálunk is megjelennek az ünnepek során.

V: Ezek nagyon finomnak hangzanak, és szerintem már mindannyian várjuk, hogy ott ülünk az ünnepi ebédeknel. Domi, milyen nálatok konkrétan egy családi karácsony? Mit csináltok?

D: Általában úgy telik, hogy már előző nap elkezdünk sütyögetni, aznap pedig főzünk. Mi katolikusok vagyunk, így amikor szenteste összegyűlik nálunk a család (mama, keresztszüleim), vacsora előtt elmegyünk templomba. Ez lenne az éjféli mise, de hat órakor tartják. Szerintem ez az a pontja a karácsonynak, amiért én igazán szeretem. Ilyenkor ott van mindenki a faluból, találkozunk velük és beszélgetünk. Máskor is eljönnek néhányan a templomba, de ilyenkor tényleg mindenki – ott van az egész falu! Beszélgetünk, mindenkiről megtudunk egy kicsit, és mindenki kellemes karácsonyt kíván – szerintem ez annyira szép dolog. Ezután otthon ünneplünk, a karácsony másik két napját pedig az apai és az anyai nagyszülőknél töltjük.

V: Egyetértetek, szerintem is nagyon felemelő és meghitt pillanat, amikor a gyülekezet találkozik karácsonykor – mint egy nagy család. Végül pedig azt meséld el nekünk kérlek, hogy mi a legemlékezetesebb gyerekkori emléked a karácsonyról!

D: Mikor kicsit voltam – egyébként dédi mamám volt az, aki a hitre nevelt engem –, és elmentünk karácsonykor együtt a templomba, mindig a negyedik sorba ültünk le. Talán ekkoriban kezdtem el felfogni igazán, hogy mit is jelent a karácsony. Miután leültünk, dédi azt mondta nekem, hogy Jézus itt van most velünk. A mise végén azonban, amíg haza nem érünk, Ő elviszi az ajándékot hozzánk, hogy mire hazaérünk, addigra már ott legyen nekünk a fa alatt. Nagyon emlékezetes volt számomra ez a karácsony.

Nagyon köszönjük Gulyás Dominikának ezt a vidám beszélgetést, és örülünk, hogy az elnöki motivációin kívül megismerhettük egy kicsit a karácsonyát!

KULTÚRA

CSÓKA PETRA KRISZTINA: Egy szikrányi Dél-Korea

Koreai karácsony? Igen, koreai karácsony!

Karácsony, ünnepi forgatag, forralt bor vagy épp a karácsonyfa illata, esetleg a templomba hívó harang hangja. Mindenkinek más jut eszébe az évnek erről a részéről. De milyen is lehet egy másik országban ez az ünnep? Milyen hagyományok, szokások vannak? Vajon mit esznek, hogyan díszítenek? Na és az ajándékokról se feledkezzünk el! Dél-Korea. Egy ismert ország, amely számunkra talán mégis ismeretlen. Egy távol álló, de csodálatos kultúra. Koreai karácsony? Igen, koreai karácsony!

KARÁCSONY (크리스마스)

Ünnep? Ünnep!

A karácsony ünneplése majdnem minden országban eltér, mások a szokások, mások az ünneplési formák, ez Dél-Koreában sincs másképp. Ez az egyedüli olyan kelet-ázsiai ország, ahol azonban magát az ünnepet hivatalosan elismerik. Náluk így december 25-e munkaszüneti nap.

Hogyan ünnepelnek?

Koreában a karácsony nem igazán a család ünnepe, sokkal inkább a szerelmeseké, második Valentin-napnak is szokás nevezni. Az általunk jól megszokott karácsonyfa vagy a nagy ünnepi vacsora sem jellemző. A legtöbben nem a családi asztal köré, hanem éttermekbe gyűlnek össze.

KARÁCSONYI HAGYOMÁNYOK DÉL-KOREÁBAN

Ételek:

Magyarországon halászlé, töltött káposzta, esetleg beigli és sok-sok süti. Dél- Koreában ez az időszak a karácsonyi tortáé.

Ajándék:

Az ajándékozás nem túl elterjedt szokás. Nincsenek nagy ajándékok a fa alatt vagy a csizmákban. Kisebb ajándékokkal lepik meg egymást, vagy előkerül a pénzes zacskó, amely Koreában megszokott ajándékozási forma, főleg újévkor. A különleges dolog náluk, hogy az ajándékot a Mikulás hozza, aki piros vagy kék ruhát visel.

Fények:

Magyarországon a karácsony a fények ünnepe. Fényárban úsznak a karácsonyfák, a házak és az utcák. Ez a fényáradat nem figyelhető meg minden országban, így Dél-Koreában sem. A legtöbb házban nem áll karácsonyfa, a házakat sem díszítik. A fényáradat a nagyobb városokra jellemző, mint például Szöulra, a fővárosra.

Érdekesség:

- A dél-koreai keresztyének ünnepi szokásai jobban hasonlítanak a miénkhez. Náluk megszokottabbak a családi összejövetelek, a közös nagy vacsora és a templomi istentisztelet.

TULIPÁN MÁRTON:

2020 - A MAGYAR FUTBALESZTENDEJE

EURÓPA-BAJNOKSÁG

A magyar futballválogatott az elmúlt években nem nyújtott felejthetetlen teljesítményeket (leszámítva a 2016-os Eb-re való kijutást és az azon való részvételt). Pár éve még sokan úgy tekintették, hogy potenciál sincs a csapatban. Azonban rájöhettünk, hogy egy edző döntései és mentalitása bármit képes megfordítani. Így történt ez Dárdai Pál irányítása alatt, majd őt követve Bernd Storck is elég jó munkát végzett a csapattal. 2016-ban alig hittük el, hogy kint leszünk az Eb-n, Franciaországban magyar szurkolók tömegeitől zengett néhány mérkőzést rendező város. Ragyogóan szerepeltünk, csoportelsőként jutottunk tovább, azonban a kiseséses szakasz első körében búcsút vettünk az Európa-bajnokságtól Belgium „jóvoltából”.

Jelentem, magyarok, most újra itt a lehetőség! Azaz csak volt, mert már megragadtuk azzal, hogy kijutottunk, így a lehetőségből siker lett. Lássuk is, hogyan érte el ezt az újabb feledhetetlen sikert nemzeti csapatunk.

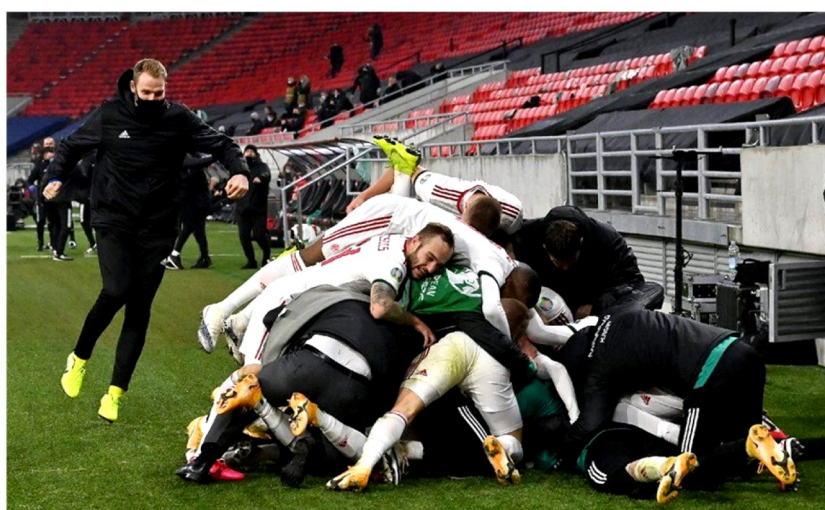
A kvalifikációs pontvadászatban nem kerültünk könnyű csoportba. Ellenfeleink Horvátország, Wales, Szlovákia és Azerbajdzsán voltak. Az előzetes várakozásoknak megfelelően csoportnegyedikként végeztünk, de lehetőségünk nyílt pótselejtezőt játszani a kijutásért. Mind a csapat, mind az edzői stáb remek hozzáállásáról tett tanúbizonyságot, amikor véglegesen kialakult a csoport állása. Nem bosszankodni és panaszkodni kezdtek, hanem előretekintettek: maximális koncentrációt fordítottak az előttük álló pótselejtezőkre.

Ez meg is látszott aztán a játékunkon: Könnyedén, 1-3-ra vertük Bulgáriát Szófiában Willi Orbán, Kalmár Zsolt és Nikolics Nemanja góljaival. Mondhattuk volna, hogy innentől kezdve minden koncentrációt az Izland elleni utolsó pótselejtező mérkőzésre fordíthatunk, de nem tehattük. Mind a selejtezők, mind a pótselejtezők között helyt kellett állnunk az UEFA Nemzetek Ligája „B” ligájának 3. csoportjában is, de erről majd később. A tisztes helytállás után végre következett a várva várt Izland elleni mérkőzés Budapesten.

Esélyesei voltunk a találkozónak, de az nem úgy indult, ahogy azt elterveztük: a 11. percben Sigurdsson szabadrúgása után Gulácsi Péter, az egyébként remek kapusunk nagy hibát vétett, így eléggé nehéz helyzetbe kerültünk. Tudtuk Izlandról, hogy nagyon szívós és akaratos csapat, evidens volt, hogy vért kell izzadnunk ahhoz, hogy gólt szerezzünk ellenük. Elindult a versenyfutás az idővel. A gólra a 86. percig kellett várni... Egy sor bődületes izlandi szerencsétlenkedést követően Loic Nego csapott le a lepattanó labdára, majd juttatta azt a hálóba. 1-1.

Minden futbalszerető magyarról leesett egy tonna teher, s lélekben készültünk a 90 perc utáni kétszer 15 perces hosszabbításra. Ám Szoboszlai Dominik nem így gondolta: a 90+2. percben egy nagy kimaradt izlandi helyzet után Sigér Dávid indította Szoboszlait egy kiváló átadással, aki nemes egyszerűséggel végigvitte a labdát a pályán, majd mintha a világ legtermészetesebb dolga lenne, 3-4 izlandi közül 20 méterről bebombázta az alsó sarokba. Magyarország kint van az Eb-n! (Azaz részben bent, ugyanis Magyarország lesz az egyik rendező ország.)

Foggal-körömmel, de becsületesen és példamutató mentalitással küzdöttük magunkat végig a kvalifikációs csoport mérkőzéseitől a Nemzetek Ligáján át a pótselejtezőkig, majd Marco Rossi vezetőedző vezérletével ott vagyunk az Európa-bajnokságon. Minden magyar büszke, aki szereti a futballt. Ha volt Aranycsapat, akkor ez számomra a jelen generáció „Aranycsapata”, még akkor is, ha meg sem közelítjük az akkori sikereket. Az elmúlt évtizedekben ugyanis nem sokszor lehetett reális elvárás az Eb-n való részvétel. Büszkén kijelentem tehát, hogy november 12-én Magyarország kvalifikálta magát Európa színpadára.

A magyar csapat öröme Szoboszlai gólja után.

(Fotó: MTI/Illyés Tibor)

NEMZETEK LIGÁJA

Az UEFA Nemzetek Ligája egy Európai Labdarúgó-Szövetség (UEFA) által szervezett torna, ami nem említhető egy szinten az Európa-bajnoksággal, vagy egy világbajnoksággal. Ezt a versenykiírást lényegében azért hozták létre, hogy „A” ligától „D” ligáig (legerősebbtől a leggyengébbig) minden ország megmérkőzhessen a nagyjából azonos erőt és tudást képviselő nemzetekkel, kiváltva ezzel a valamikori barátságos mérkőzéseket. Az egész csupán (?) annyi téttel bír, hogy az „A” ligában lévő országnak nagyobb esélye van kijutni az Európa-bajnokságra, mint a gyengébb ligákban szereplő nemzeteknek.

Magyarország a „B” ligában indult, egy igen érdekes helyzetben: Oroszországgal, Szerbiával és Törökországgal kötöttünk ki egy csoportban. Ha az ember realisan gondolkodott az esélyeinkről, akkor valahova a 3-4. helyre várta volna a csapatot. Erről a magyar válogatott hallani sem akart: Törökországot oda-vissza legyőztük, Oroszország ellen elértünk egy döntetlent, Szerbiát idegenben megvertük. Összeszedtünk 11 pontot, ami egészen hihetetlen, de az első helyre is elégnék bizonyult, köszönhetően az igen komikus körbeveréseknek a csoportban.

November 18-án úgy álltunk ki a budapesti gyepra, hogy ha győzünk, akkor elsőek leszünk. Közben, a velünk egy időben játszó Szerbia egy félidő alatt négy gólt rámolt az orosz kapuba (a vége 5-0 lett), úgyhogy a gól nélküli első félidő után már úgy futhattunk ki a pályára, hogy elég a döntetlen is. A srácok azonban alibizés és megúszás helyett igenis beleadták idei utolsó megmaradt erejüket is a törökök elleni mérkőzésbe, ennek köszönhetően Sigér Dávid szemfüles és Varga Kevin gyönyörű góljával 2-0-val küldtük haza (ezúttal nem 150 év után) és egyúttal a „C” ligába török barátainkat. A Nemzetek Ligájának „B” ligájában megszereztük az első helyet, amire talán egy magyar sem számított. Ismét egy megsüvegezendő eredmény Marco Rossi és „fiai” részéről. Jövőre az „A” ligában folytatjuk!

Group 3		Played	Won	Drawn	Lost	For	Against	Goal difference	Points
	Hungary	6	3	2	1	7	4	3	11
	Russia	6	2	2	2	9	12	-3	8
	Serbia	6	1	3	2	9	7	2	6
	Turkey	6	1	3	2	6	8	-2	6

A 3. csoport végeredménye az UEFA Nemzetek Ligájának B ligájában
(m4sport.hu)

ANGOL ROVAT

AMERICAN CHRISTMAS

EN

By LÁSZLÓ TÉGLÁS

I wrote this article about Christmas with the help of my two amazing cousins, who were born and grew up in the United States of America.

Despite the fact that they were celebrating Christmas according to the Hungarian traditions and with the Hungarian Heritage Community in the school as well as in their environment, they experienced a different celebration. The first difference is that they set up the Christmas tree after Thanksgiving and they decorated their houses both on the inside and outside.

Most people in the USA are Christian, however the celebration is not tied to the religious aspect. There are no religious songs or religious singings. The most popular Christmas songs are: **All I want for Christmas is You**, **Let it Snow**, and **Jingle Bells**. Not only do the families celebrate together, they also get together with their friends. Residents of several streets project considerable lightshows from their fully decorated houses with music, which attracts many people even from other cities.

In the USA, people prefer to say Happy Holidays rather than Merry Christmas. Traditional Christmas meals include turkey or ham, which is eaten by the families at Christmas Eve. Another important difference is that in Hungary, the little Jesus brings the gifts, while in the USA the Santa Claus does the same. Based on the stories, Santa Claus descends the chimney and puts every gift under the Christmas tree in the middle of the night. After that, he eats the cookies and drink a glass of milk, which the children left for him. The opening of gifts is on the 25th of December, right after everybody wakes up. A high percentage of the families wear casual pajamas, while they open their presents and the adults drink eggnog.

I wish you all a Merry Christmas!

AMERIKAI KARÁCSONY

Ezt a cikket karácsony alkalmából írtam unokatestvéreim segítségével, akik az Amerikai Egyesült Államokban születtek és nőttek fel.

Bár ők a magyar hagyományok szerint ünnepeltek családi körben és a Kaliforniai Magyarok Szövetségével is, az iskolában és környezetükben egy másfajta ünneplést tapasztaltak. Az első különbség, hogy a karácsonyfát egyből hálaadás után, november végén felállítják, feldíszítik a lakást kívül-belül.

Amerikában a legtöbb ember keresztény, azonban nincs ehhez kötve az ünneplés. Nincsenek vallásos dalok vagy vallásos éneklések sem. A legnépszerűbb karácsonyi dalok az *All I want for Christmas*, a *Let it snow* és a *Jingle bells*. Nem csak családok ünnepelnek együtt, összejönnek barátok, ismerősök is. Több utca lakói közösen fényjátékokat vetítenek zenére az extrém módon kivilágított házaikra, amit sokan megnéznék, akár más városokból is.

Amerikában inkább a Happy Holidays (Kellemes ünnepeket!) az elterjedtebb, nem pedig a Merry Christmas (Boldog karácsonyt!). Hagyományos karácsonyi étel a pulyka, melyet szenteste esznek a családok. Fontos különbség még, hogy Magyarországon a Jézuska hozza az ajándékot, Amerikában pedig a Santa Claus (Mikulás). Ő a történetek alapján a kéményen ereszkedik le, és rakja a fa alá ajándékait. Ezután elfogyasztja a csokis kekszet és tejet, melyet a gyerekek készítenek ki neki.

Az ajándékozás december 25-én reggel történik, ébredés után. A családok nagy része kényelmes pizsamában bontja ki az ajándékokat, a felnőttek tojáslikőrt iszogatnak.

Mindenkinek Boldog karácsonyt kívánok!

Merry
Christmas

ISMERD MEG EMMÁT - LÁZÁR BULCSÚ INTERJÚJA

A karácsonyi hagyományokról egy amerikai barátommal, Emma „Shorty” Thomasszal beszélgettem, aki Michigan államból származik, és jelenleg angol tanárként a hajdúnánási Körösi Csoma Sándor Református Gimnáziumban tanít.

B: Mondd csak, Emma, miben különbözik szerinted a magyar karácsonyi készülődés és ünneplés az egyesült államokbelihez képest?

E: Egy nagyon fontos különbség, amit észrevettem, az az *élő állatos bethlehemezés*. Olyan mintha minden város, ahova elmegyek, legalább egy kecskét vagy bárányt tartana a központban. Az USA-ban egy-két napos állatsimogatókat szoktak szervezni, de egy ilyen ott elképzelhetetlen. Nagyon szeretem megsimogatni a kecskéket, amikor boltba megyek. Őszintén megmondva, ez nagyon tetszik nekem. Egy másik fontos különbség az, hogy nagyon sok magyar szenteste kezdi el díszíteni a fáját, míg Amerikában sokan már december 1-én elkezdik díszíteni, mivel olyan sok időbe telik a feldíszítése, és minél több időt szeretnének tölteni vele.

B: Tudnál mondani egy különleges családi hagyományt, ami karácsonyhoz kötődik?

E: Hát először is az egyik legszebb szokás, amit tartunk, az a karácsonyi zoknik használata, amibe az ajándékokat kapjuk, mivel ezeket a zoknikat nagymamám kötötte nekünk. Az a különlegességük, hogy egy átlag karácsonyi zokni nem nagy, de ezek hatalmasok, mivel nagymamám különféle alakokat kötött rájuk. Egy másik szokás a közös főzés, konkrétan a vajkaramella házi recept szerint való elkészítése, és a belga gofrikeksz készítése, ami borzasztó időigényes munka, mert a gofrisütőben csak egyenként tudjuk megsütni őket. Egy másik hagyomány, amit tartunk, az a közös istentiszteletre menés szenteste, és az azt követő karácsonyi vacsora. A vacsora során együtt van a család, a barátok, ami csodásan megadja a karácsonyi hangulatot.

B: Miből áll a karácsonyi menü nálatok?

E: Fontos elmondanom, hogy nálunk a hálaadási vacsora sokkal változatosabb, mint a karácsonyi, de azért próbáljuk minél különlegesebbé tenni a fogásokat, steaket sütünk, halat és karácsonyi sonkát tálalunk ilyenkor. Desszertnek pedig édesanyám sajttortarudacskákat süt, amik menyeiek.

B: Melyik a legfontosabb vallási szokás a családotok számára karácsonykor?

E: Hát először is a templomba járás egy nagyon fontos hagyomány, de ugyanígy az adventi koszorú elkészítése is része a hagyománynak. A karácsonyi dalok éneklése és hallgatása díszítés és vacsora közben, párosítva a boldog együtt töltött percekkel, mindig segítenek összpontosítani az ünnep valódi üzenetére, arra, hogy Krisztus megszületett értünk. Ez azért fontos nekünk, mert sokszor az ajándékozás közepette elsiklunk a lényeg felett.

B: A vallásnak nagy szerepe van a családotokban?

E: Természetesen, úgy gondolom, hogy néha az ünnepek valódi üzenete és célja elveszik a sok csillogás és karácsonyi ajándékok között, de nekem és a családomnak kiemelt fontosságú az, hogy Krisztus és az Ő születését központban tartsuk. Ezért minden díszítés, karácsonyi zene, ajándékok, családi vacsora és a fények Jézust és a Benne való hitet ünneplik.

B: Vannak olyan magyar hagyományok, amelyeket szívesen látnál Amerikában is?

E: Otthon nincsenek karácsonyi vásárok, ez egy európai szokás. Ennek ellenére nagyon szeretem őket, mert olyan, mint egy fesztivál, kézzel készített díszekkel, hagyományos ételekkel és nagyon sok ajándéköttel. Az amerikai városokat is feldíszítik karácsonykor, nagy díszes fát tesznek a központi térre, karácsonyi zene szól az utcán, de mégsem olyan, mint itt, Magyarországon. Nagyon szeretem az itteni vásárokat, nemcsak az ötletet, hanem a hangulatot is. Meg persze a lángos, az amerikaiaknak meg kell ismerniük a lángost!

B: Miben lesz más neked az idei karácsony?

Rendkívül más lesz az idei ünnep, majdnem két évet töltöttem itt, és ez lesz az első magyarországi karácsonyom, mivel tavaly hazautaztam az ünnepekre, de ez idén nagyon körülményes lenne a vírus miatt. Próbálom a legjobbat kihozni belőle, de a család és barátok nélkül sok mindenben más lesz, mint az eddigi karácsonyok. De vannak itt is barátaim, akik biztosan boldoggá fogják tenni az idei karácsonyomat is. Hogy őszinte legyek, annyira szeretem ezt az ünnepet, hogy semmi sem ronthatja ezt el nekem.

GET TO KNOW EMMA

INTERVIEWED BY BULCSÚ LÁZÁR

To talk about the holiday season, I interviewed my American friend Emma “Shorty” Thomas. Originally from the state of Michigan, she now lives in Hajdúnánás working as English language teacher at the Körösi Csoma Sándor Reformed High School.

B: Tell us Emma, how are the Christmas preparations in Hungary different from preparations in the United States?

E: One key difference is the inclusion of live animals showcased in nativity scenes. It seems like each place I visit you can find goats and sheep in the main town square. In the U.S. you might see a petting zoo for like 2 or 3 days, but it would be unusual to see animals in the middle of a town or city all December long. It’s something that I really like! I love to visit the goats on my way to the store. Another difference that I learned about is that traditionally most Hungarians decorate their trees on Christmas Eve, while in the U.S. most people will begin decorating around December 1st to enjoy the decorations all month long.

B: What special Christmas traditions does your family have?

E: One of my favorite traditions that my family does is the hanging and filling of stockings. My oma (grandmother) knitted one for each person in my family and they are really special. Usually stockings are pretty small, but ours was huge with toy soldiers, bells, ornaments and other designs knitted into them. My family also makes homemade fudge with a secret family recipe and Belgian waffle cookies. Both are time-consuming--You can only make one waffle cookie at a time using our cookie irons!--but people love them, we get to spend time together and it is tradition, so it’s worth it. We also go to church on Christmas Eve as a family and then after we have a big, fantastic dinner with family and friends.

B: What does the Christmas menu consist of mostly?

E: It depends, I think that Thanksgiving dinner is a bigger deal with a more precise menu, but we still make Christmas dinner special and fancy, by eating steak and crab legs on Christmas Eve and then ham or turkey on Christmas Day. For dessert, my mom will sometimes make sour cherry cheesecake bites that are fantastic, but my favorite Christmas treat is peppermint bark: dark chocolate, white chocolate and peppermint. So good!

B: Is religion a big part of the Christmas celebration for your family?

E: Of course, I think that sometimes the real message of the season and purpose of the season can get lost beneath all the glitter and gifts of Christmas, but for me and my family keeping Christ and his birth at the center of the celebration is very important. So all the decorating, Christmas music, presents, family dinners and lights are all celebrations of Jesus and faith.

B: Are there any special Hungarian traditions that you have encountered that you would like to see in the U.S.?

E: One thing that we don't have is Christmas markets: this seems to be more of a European thing. I absolutely love the Christmas markets here because they are like a festival: handmade ornaments, food, mulled wine and all sorts of gift ideas. I just think the spirit of the Christmas markets is just really wonderful and I would love to have something similar happen in the U.S. Also lángos, America needs lángos so badly.

B: How will this years Christmas be different for you?

E: This year will be super different, I have spent almost two years in Hungary, but this will be my first Christmas here. Last year I went home during the school break, but it would be too difficult with COVID-19 to return home this. It will be a little strange not being around my family and friends from home, but I will make the best of it. I also have wonderful friends and people around me here in Hungary so I'm sure I will still have a wonderful Christmas season. Also to be completely honest, I love this time of year and nothing really can make me unhappy during this season. <3

HALLGATÓK TOLLÁBÓL

VERS

PRÓZA

AJÁNLÓ

MERCZ SÁNDOR VERSEI

LEKTORÁLTA: AZ ÉLET

ISTEN SZERETETE

Isten szeretete
a szikra,
mitől nem vágysz
több szeretetétiséget
csillapító
álomvilág partikra.

Isten szeretete
a start mező.
Hol nincs dobókocka,
sem véletlen
világtalan
díszlettervező.

Isten szeretete
a biztos pont.
Nem számít,
hogy csóró vagy,
vagy épp James Bond.

Isten szeretete elég,
de ha befogadod
Jézust, örökre elég!

CSILLAGOK HÁBORÚJA

Csillagok háborúja
zajlott a Földön értünk,
a sötét oldal támadt,
hogy kié lesz a lelkünk.

A harc már jó ideje
tartott, de nem hagyta Isten,
hogy a vörös fénykard miatt
legyünk az örök sitten.

A jó oldal kapuja
nyitva áll már előtted,
Jézus megszabadít, hogy
hagyd el a sötét erődöt.

LÁSZLÓ ABIGÉL:
CSILLAGFÉNY

Ha fentről néz majd téged egy csillag,
S visszaköszön a távoli fény,

Nyisd ki az ajtód, és ott lesz egy csomag,
Melyben nem lesz más, csak Remény.

Gyűjtsd hát meg az utolsó gyertyát,
És álljatok sokan a koszorú köré,

Öleljétek most szorosan egymást,
S tegyétek a karácsonyt Sokkal szebbé!

MUSICALEK KERESZTYÉN SZEMMEL 1.

„...miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.”

DEAR EVAN HANSEN

Érezted már olyan egyedül magad, mintha senki sem lenne a közeledben, mintha ottfelejtettek volna a semmi közepén, és hogy akár el is tűnhetnél, mert senki sem hall téged, amikor elesel?

Erről is szól ez a Broadway-darab, melynek főhőse egy visszahúzó, szorongó, önbizalomhiányos gimnazista, Evan Hansen. Pszichológusától azt a feladatot kapta, hogy minden nap írjon levelet magának, és mesélje el, hogy az adott nap, miért lesz jó. Az első iskolai napon viszont mégsem azt írta le, hogy miért jó a napja, hanem hogy miért lett mégis rossz. A levelet az egyik depresszióval és függőségekkel küzdő, ugyanakkor agresszív osztálytársa (Connor Murphy) elkobozta tőle, ami később a bonyodalmat okozta. Másnap behívják Evant az igazgatói irodába, ahol Connor szülei várják, és közlik vele, hogy a fiú eldobta magától az életét. A Murphy szülők azt hiszik, Evan jó barátja volt fiuknak, mivel megtalálták a zsebében a neki címzett levelet.

A darabban szinte mindegyik szereplő sérüléseiről láthatunk egy kis részletet. Evan úgy gondolta, segít Connor szüleinek feldolgozni a gyászt azzal, ha belemegy a színjátékba, miszerint Connor volt a legjobb barátja. Az igazságot egyedül egy családi barátjának, Jarednek mondja el, akivel hamis leveleket gyártanak, amiket megmutatnak majd a Murphy családnak. Ezekben a levelekben vágyait, álmait fogalmazza meg, milyen is volna, ha lenne egy igaz barátja. Később csatlakozik hozzájuk Alana, aki nem tudja az igazságot, de érzi, hogy Connor halála egyben egy üzenet, hiszen ő is sokszor érezte már magát láthatatlannak, és tudja, az iskolában még számos ilyen sorsú gyerek van. Fontosnak tartja, hogy ne hagyjanak senki sem hátra, így megalkotnak egy emlékdalt, a Connor Projektet. Az egyik legkiemelkedőbb dal ide kapcsolódik, a „*You will be found*” (Meg leszel találva). Először végigveszi a magányosság érzéseit, majd bátorít, hogy ilyenkor ne félj szólni, segítséget kérni, mert meg fognak hallani! „És tudom, hogy valaki a segítségedre fog rohanni!” Bár nem keresztény témájú a musical, a dal ezen sorai számomra mégis az isteni segítségnyújtást jelképezik. Akár a Bibliából is idézhetném: „*Mellém léptél, mikor kiáltottam hozzád, ezt mondtad: Ne félj!*” (JSir 3,57), „*Mert minden, ami segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik.*” (Róm 10,13).

Evanról azt tudjuk, hogy apja hétéves korában elhagyta őket, édesanyja pedig sokat dolgozik, hogy el tudja tartani, ezáltal pedig úgy érzi, hogy soha sincsen mellette. A hazugságok árán így elérí azokat, amikre mindig is vágyott, a szerető apát és az anyát, aki mindig ott van mellette. Murphyéktól megkapta a családot, amire vágyott. A lány, akibe szerelmes (Zoey, Connor húga) is viszont szereti, és elfogadja olyannak, amilyen.

Mindazonáltal, ahogy élvezi beteljesült álmait, megfélekedzik Jaredről és Alanáról, akik a Projekt és a levelek által váltak közeli barátaivá, és még mindig nem veszi észre édesanyja odaadó és feltétlen szeretetét. A Lk 8,17-ben olvassuk: **„Semmi sincs elrejtve, ami nyilvánosságra ne jutna; és nincs titok, ami ki ne derülne, és nyilvánvalóvá ne lenne.”** Így Evan hazugságai is kitudódni látszódnak, önző viselkedése miatt pedig elfordulnak tőle barátai és édesanyja.

A színjáték egyre fojtogatóbb, ezért úgy dönt, színt vall a Murphy családnak, reménykedve abban, hogy megértik tetteit. Ők azonban elfordultak tőle. A „*Words fail*” c. dalból tudjuk meg Evan szorongásainak fő okát. Fő félelme, hogy kitudódik valódi, bűnökkel teli, összetört énje. Mi történik, ha az emberek meglátják, milyen is ő valójában? Megszeretnék-e, vagy ők is utálnák, azt amilyen, mint ahogy azt maga is teszi? Félt az elutasítástól, így könnyebb volt más szerepében mutatkoznia. Mikor édesanyja elolvasta az eredeti levelet, melyet Evan magának írt a darab elején, rájön, mennyi felhalmozott probléma van fiában, amit nem vett észre. Evan mindenért bocsánatot kért. Édesanyja biztosította szeretetéről, de ő nem vette észre. Megbocsát mindenért fiának, biztosítja, hogy mindig is ott lesz mellette, mint ahogy ígérte hétéves korában azon a napon, amikor az apja elhagyta őket. Megígéri neki, hogy minden rendben lesz.

A darab végén már eltelt pár év, amikor Evan találkozik Zoey-val. A Murphy család nem hozta nyilvánosságra Evan vétkeit, megtartották egy szűk körben. Az egész projektből pedig, amit Evanék szerveztek, kiderült, hogy segítettek a családnak feldolgozni a gyászt és a traumát. **Evannek pedig sikerült minden nehézsége ellenére elfogadnia magát is olyannak, amilyen.**

MUSICALEK KERESZTYÉN SZEMMEL 2.

HAMILTON

A következő, nagyon szeretett musical, Alexander Hamilton, az Amerika Egyesült Államok első pénzügyminiszterének életéről szól. A mű igen hosszú, de tanulságos. Érinti a főszereplő életének politikai és magánéleti jeleneteit. Én most a magánéleti vonalon szeretném nektek bemutatni a darabot, kiegészítve a zeneszámok címével.

Az első dalban rövid összefoglalót kapunk Alexander Hamilton életéről. A történet narrátora nem más, mint első barátja, folyamatos riválisa, majd későbbi gyilkosa, Aaron Burr. Az első sorokból kiderül, hogy Alexander honnan is származik, kik voltak a szülei, hogyan emigrált, milyen hányattatott sorsú gyerek volt, ám mindezek ellenére törtető és kitartó. Hamar rájött, hogy tanulással tud fentebb kapaszkodni a ranglétrán, szinte sosem állt meg (*Non Stop*). Hamilton a folyamatosan cselekvő ember, míg Burr az, aki folyton csak vár (*Wait for it*). Ez a két ember nem csak, hogy ellentéte egymásnak, de jó tanulság másoknak is, hogy ne legyünk ennyire szélsőségesek. A folyamatos hajszolásba belefárad az ember, vagy ami még rosszabb, idegileg összeomolhat, mint később Hamilton (*Take a break/ Say no to this*), a folyamatos várakozás és kezeletlen indulatok egyszer meg csak kitörnek az emberből, mint később Burr-ből (*Your Obidient Servent, The world was wide enough*) – mindkét esetben hatalmas sebeket okozva másokon.

Azért szeretem ezt a darabot a legfőképpen, mert igazán emberi. A szereplők ugyanolyan gyarló emberek, mint bárki más. A szerző jól fest az érzelmekkel is, a dalok, hangzások, visszatérő sorok segítségével, így szinte mindegyik szereplővel tudunk valamilyen szinten azonosulni. Ha jobban boncolgatjuk a magánéleti szálakat, pszichológiailag is sok mindent megfigyelhetünk és tanulhatunk a darabból.

Hamilton feleségével, Elizabeth Schuylerrel egy téli bálon találkozik (*A Winter's ball/ Helpless*). A jelenetben Eliza meglátja Hamiltont, és egyből beleszeret. Szerelmes leveleket kap tőle, majd megházasodnak.

Az idő nagy kérdés az egész műben, melyet mindig feltesznek Alexandernek: „*Why do you write like you're running out of time?*”, azaz „Miért írsz úgy, mintha kifutnál az idődből?” Eliza mindig azon az állásponton volt, hogy a kevés is elég. Ha Alexander életben marad, az már elég, ha a születendő kisfiuk öröklí Alexander mosolyát, az már elég, ha egy kis időt is együtt tudnak tölteni, az már elég (*That would be enough*). Alexandernek azonban nem volt elég. Örökséget akart maga után hagyni, valami nagyot alkotni, s mindezt olyannyira, hogy a feleségét szinte sosem helyezte előtérbe. A sok munkába idegileg belerokkant. Pszichológiailag is bizonyított, hogy ilyen mentális helyzetekben az ember hajlamosabb párja megcsalására, és itt is ez történt. Alexander Hamilton szexbotránya (*Say no to this*), amit megírt (*Hurricane*) és kiadott (*The Reynolds Pamphlet*), mondván, hogy ezzel tudja csak tisztázni az örökségét. Eliza ennek hallatára bánatában elégette az összes szerelmes levelét, amit Hamiltontól kapott, és különköltöztek (*Burn*).

Ami újból összehozza őket, az sajnos egy újabb tragédia, mégpedig fiuk elvesztése, s mindezzel együtt elérkeztünk a musical egyik legszomorúbb és legemberibb jelenetéhez (*It's Quiet Uptown*). Eliza olyannyira nehezen dolgozza fel, hogy egy időre megnémul, Alexander meg napok alatt megöszül. **A jelenetben azt látjuk, ahogy a gyásszal birkóznak meg. Alexander magába száll, templomba jár, imádkozik.** „*There are moments that the words don't reach...*” – „Vannak pillanatok, amik szavakkal fel nem foghatóak”, és ilyenkor az ember Istenhez fordul vigasztalásért. Elizát is előtérbe helyezi életében, figyel rá, beszél hozzá. A jelenet végül megbocsátással zárul. Eliza megbocsát Hamiltonnak, és együtt hordozzák tovább, majd dolgozzák fel a gyász fájdalmait.

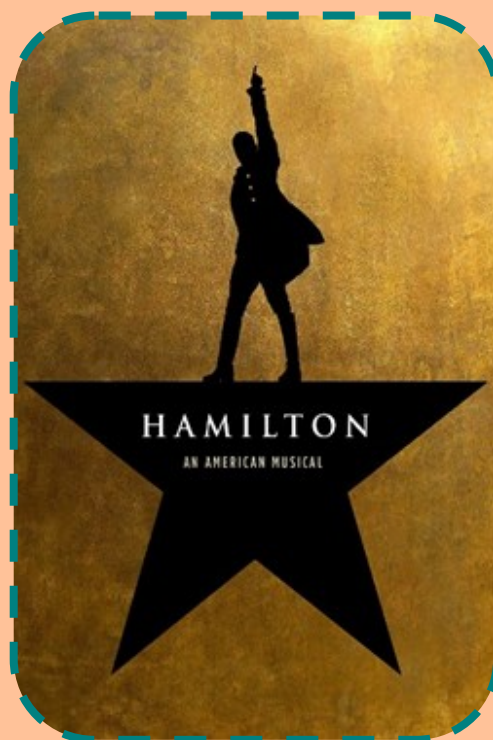

Ez a rész olyan számomra, mint egy húsvéti jelenet. A fiú meghalt, az anyja, aki kék ruhában szokott lenni (Mária-ábrázolás), most feketében siratja. A fájdalom és a gyász olyan nehéz, hogy Istenhez imádkoznak, és az egész halálesetnek az volt az értelme, hogy a bűnös Hamilton megbocsátást nyert feleségétől.

Innen már nem sok hiányzik, hogy eljussunk Hamilton haláláig is, ami egy párbaj során következett be Aaron Burr-rel. Ez a párbaj arról híres, hogy Hamilton az égbe sötötte el pisztolyát, mivel nem akarta megsebesíteni ellenfelét, ő viszont halálos sebet kapott. Az idő megáll, a zene elhallgat. A Hamilton felé repülő golyó lassul, fejében pedig több cikázó gondolatot is láthatunk, hallhatunk a halálról, az örökségről, a szeretteiről, akik már a másvilágon várják őt. Elbúcsúzik feleségétől: „Drágám, csak ne siess, majd találkozunk a túlvilágon!”

Eliza nem sietett, még 50 évvel tovább élt. Kutatásokba kezdett, katonákat interjúvolt meg, hirdette és elmesélte férje történetét és az örökségét, amit maga után hagyott. Eliza is hagyott maga után örökséget, mégpedig New York első magánárvaházát. A dal vége felé ő is megkérdezi, hogy eleget tett-e az életében, s hogy az ő történetét vajon el fogják-e mesélni mások. Csak idő kérdése, hogy mikor találkozhat újra a férjével. Miután ezt kimondja, Eliza meglátja a férjét, találkoznak, Hamilton megfogja Eliza kezét, a színpad szélére vezeti, karjával a közönség felé mutat, majd az egész előadásnak **Eliza sóhajtásával lesz vége.**

Ezt a jelenetet sokan sokféleképpen értelmezik. Sokan úgy vélik, akkor látja meg újra Alexander arcát, vagy a fényt, a másvilágot. Mivel a musicalről nemrégiben film is készült, a nézők észrevettek apróbb mozdulatokat, mimikákat is, mely által a darab vége másképp is értelmezhető. Az viszontlátásnál a színpadon egy pillanatban már nem Hamilton, a karakter, hanem a karaktert megtestesítő színész (és az egész musical szerzője) Lin-Manuel Miranda találkozik a múltbéli Elizával, és azt mutatja meg neki, hogy egy egész musicallel mesélték el az ő történetüket. Ezért is a mű címe „csak” HAMILTON, és nem Alexander Hamilton, mert a mű nem csak a pénzügyminiszter munkásságáról szól, hanem felesége, Eliza Hamilton hagyatékáról is.

HUBAI ALEX:

REJTFÉNY

Kicsi vagyok én, egészen apróka,
Mégis lát a világ minden lakója.
Kapcsolataim igencsak rázósak,
De éppen ettől sugárzóak.

Furcsa hullámokon közlekedek,
Ha kedved borús, átölellek.
Mondhatni akár, hogy nyalábollak,
S néha ekkor más színbe varázsollak.

Akaratlanul, olykor beléd ütközöm,
De ennek köszönhetően tündökölsz.
Miattam látod, a világ milyen színpompás,
Hogy milyen elragadó a csillogás.

Én vagyok elméd állandó optikusa,
Képes egy trükkre, valami kozmikusra.
Szemeid tükrében ragyogok fotonként,
Én gyártom emlékeid albumát fotónként.

Hogy ki vagyok én? Hiszen már tudod.
Elmúlok akkor, mikor szemed becsukod.
S ha nem lettem/voltam világos eléggé,
Én várlak téged minden alagút végén.

BALÁZS
ESZTER:

OLVASTAM, OLVASD EL TE IS!

In memoriam Tóth-Máthé Miklós

Bizonyára ti is hallottátok vagy olvastátok már **Tóth-Máthé Miklós** nevét. Nem akárki rejtőzik e név mögött, korunk egyik legismertebb protestáns írója és színművésze. Mielőtt egyik művet figyelmetekbe ajánlanám, engedjétek meg, hogy beszéljünk egy kicsit az íróról, akinek nem kevés köze van Debrecenhez és egyetemünkhöz.

1936-ban született Tiszalúcon. Az elemi iskola négy osztályának elvégzése után a Sárospataki Református Gimnáziumban kezdte meg középiskolai tanulmányait, majd a Debreceni Református Gimnáziumban tanult tovább. Vonzotta a Csokonai Színház, így ha csak tehette, egy-egy előadás miatt kiszökött még a szigorú fegyelmi kollégiumból is. Tanulmányait végül Miskolcon fejezte be. Részt vett az 1956-os forradalom helyi eseményeiben: saját versét olvasta fel a Petőfi-szobornál. **Figuránsok** címmel írta meg 56-os regényét. 1957-ben felvették a Színház- és Filmművészeti Főiskola színész tanszakára, ahol meg is szerezte diplomáját. Kilenc évig vidéki és fővárosi színházakban játszott, és feltűnt filmekben is. Édesanyja vezetéknévét is felvéve Tóth-Máthé Miklósként kezdte meg írói munkásságát. Első kötete, *A csokornyakkendős* 1980-ban jelent meg.

Munkásságát a humoros, szatirikus novellák, a történelmi regények és a drámák egyaránt jellemezték. Előadóművészként Ady és Csokonai költeményeiből összeállított verslemezeket is megjelentetett. A reformáció nagyjainak, többek között Méliusz Juhász Péternek, Károli Gáspárnak, Szenczi Molnár Albertnek az alakját több művében is megörökítette. Utolsó megjelent regénye, a Számadással Istennek tartozom, mely Kálvin Jánosról szól, 2017-ben jelent meg. Színpadi művei, regényei közül többől tévéfilm készült. A debreceni lelkésről, Könyves Tóth Mihályról Kossuth papja címmel készült film, melynek szintén ő írta a forgatókönyvét. A Csokonai Színházban mutatták be több drámáját is: A fekete ember (történelmi dráma, 1984), Én, Károli Gáspár (monodráma, 2009), A rögcsei csoda (komédia, 2013). Szülőfaluja díszpolgárává avatta, továbbá megkapta a Magyar Érdemrend tisztikeresztjét és a József Attila-díjat is. Egyetemünkön óraadó oktatóként dolgozott, életének végső szakaszában Debrecenben élt. A család közleménye szerint életének utolsó pillanatáig dolgozott, Az Ady-arcú színész címmel írta éntregényét. Szülőfalujában helyezték nyugalomra 2019 novemberében.

Jómagam az író nevével egy novelláskötetben találkoztam (Életnek világossága). Most szintén egy ilyen jellegű művet ajánlok nektek: Öt kenyér és két hal. A Kálvin Kiadó gondozásában jelent meg Budapesten 2012-ben. Húsz ismert bibliai történetet dolgoz fel benne. Nem pusztán a cselekményt foglalja össze, a szereplőket igazi emberi oldalukról ismerjük meg. Mintha magunk is ott lennénk a helyszínen, és éreznénk, amit ők éreznek. A történetek végén ott van az azt ihlető igeszakasz. Alkalmas arra, hogy jobban megismerkedjünk a Könyvek Könyvével. Megfelelő lehet egy felnőtt- és gyermek-bibliaórán is az üzenet elmélyítésére. Ajánlom, ha irodalomszerető is vagy, büszke lehetsz arra, hogy egyetemünk egykori tanárának tollából olvasol.

Remélem kedvet kaptál a kötet elolvasásához. Sok mindent nem fedeztünk még fel évszázados kollégiumunk kincseiből. Ránk vár a feladat, hogy ezt megtegyük!

SZELES EMESE:

KIT IS VÁRUNK?

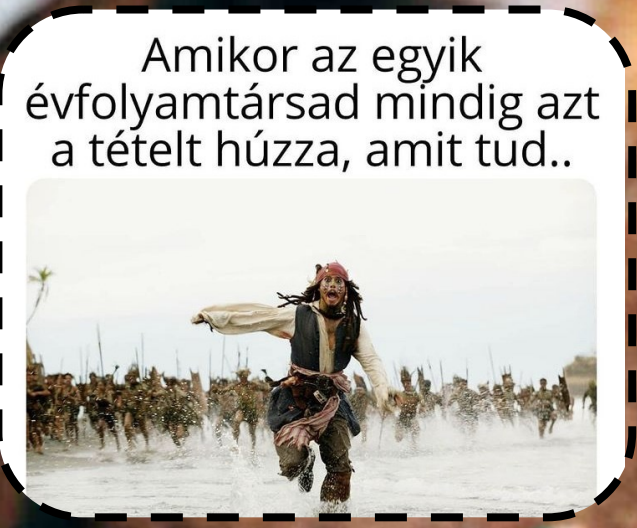
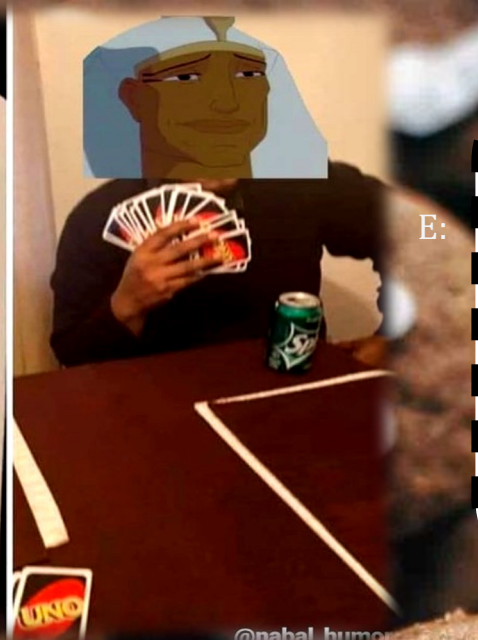
Advent. A várakozás ünnepe, amikor mindennek a békéről és a szeretetről kellene szólnia. Egész évben a sötétben tapogatózunk, s nem vesszük észre, hogy a fény forrása ott gubbaszt mellettünk, s csak arra vár, hogy megszólítsuk Őt.

Advent. Az időszak, amikor mindenki kicsit más, mindenki vágyik valami nagy, világot átfogó melegségre, ahol az emberi szívek megenyhülhetnek. A világban oroszlánként ordító zaj most elhalkul. Csend van, mégsem tudunk vele mit kezdeni, s nem tudjuk már átélni úgy, mint régen.

Advent. A szó, amely mindenki szívébe reményt és békét hoz. Íme, meggyújtottuk a gyertyákat, de az ünnep elmúltával vajon megmarad-e ez az áldott érzés? A rideg hónapok során vajon nem felejtettük el kit is várunk ebben az időszakban?

HUMOR

amikor megkérdezik, hogy
melyik a kedvenc igém...

Mert főnév nem lehet?

BOAZ'S FAVORITE PICK-UP LINE:

1Bűnös: Megtért Jézushoz

Angyalok a Mennyben:

@alessandro_memes

Amikor "véletlenül" elfelejtettél
szólni a többieknek,
hogy az istentisztelet után
van szeretetvendégség is

Amikor a vizsga előtti nap
érzed a katasztrófát, de
azért se tanulsz többet

Elizeus: aztán nem
csúfolni a kopaszokat,
gyerekek!

HÖK-ELNÖKSÉGI
LEVELEK

TANÁSZI ÁBEL ESKÜDTFELÜGYELŐ GONDOLATAI

Kedves Olvasó!

Koronavírus, járványhelyzet, rendkívüli bejelentések, korlátozások. Ezeknek a szavaknak meghatározó szerepük volt/van 2020-ban. A Hallgatói Önkormányzat munkájában is erősen jelen voltak ezek a szavak, hiszen figyelembe kellett venni mindenfajta program szervezésénél az előírt járványügyi szabályokat.

Az elmúlt félévben azt tapasztaltam, hogy a diákság számára lehetőséget, alkalmakat kell biztosítani arra, hogy a bennük rejlő ötleteket felszínre hozzák, és meg tudják osztani velünk. Nem volt egy olyan gondolat sem, amira azt kellett volna mondani, hogy az elvetendő. Nagy öröm, hogy az ötletek a mindennapi élet fellendülését és a diákság javát szolgálják.

Istennek hála az őszi félévben is lehettek programok, megemlékezések. Lelki alkalmainkat sem kellett nélkülözni, hiszen az online térbe költözés során is szép rendben tudtuk követni a reggeli áhítatokat és az akadémiai istentiszteleteket. Hatalmas élmény volt számomra az idei első programunk, a bagolynap. Nagyszerű érzés visszagondolni arra, hogy a szervező csapat és az elsős hallgatók lelkesedésének köszönhetően milyen tartalmas napot élhattünk meg!

Szeretném megköszönni mindenki munkáját, aki valamilyen formában (akár résztvevő, akár szervező) jelen volt a félévben programjainkon élő és/vagy online térben! Bízom abban, hogy a tavaszi félévben a járványhelyzet enyhül, és újra az egyetem falai között tudunk lenni. Illetve abban is bízom, hogy újra tudjuk a közösséget építeni, az elmaradt alkalmakat, öleléseket, kézfogásokat, beszélgetéseket be tudjuk pótolni! Kívánom, hogy karácsony ünnepét mindenki meghitt családi közösségben töltsse el!

Áldott, békés karácsonyt és
szeretetben, sikerekben gazdag új évet,
jó egészséget kívánok a kedves Olvasónak!

Kedves Diáktársaim!

Az elmúlt félév, mint tudjátok, nem ment zökkenőmentesen. A vírushelyzet mindenkire hatással volt valamilyen téren. Ennek ellenére én úgy érzem, hogy mindent megpróbáltunk és meg is tettünk annak érdekében, hogy – a szigorítások mellett is – amilyen eseményeket csak lehetett, azokat megtartottuk, és nagyon jól szórakoztunk, illetve elmélyültünk! Kezdve a bagolynappá zsugorodott bagolytábortól az akadémiái istentiszteleteken át egészen a hálaestig, és persze még bőven sorolhatnám.

Személy szerint a tanulmányaimra nem tudtam eléggé fókuszálni, de rengeteg dolog változott körülöttem, és próbáltam a legjobban alkalmazkodni ezekhez a helyzetekhez. Új kapcsolatok, barátságok, szerelmek fonódtak, és ilyen szempontból nagyon tanulságos volt nekem ez az év. Tudni kell helyén kezelni a kapcsolatainkat, ugyanis néha, ha az ember feltétlen bizalmat szavaz valakiknek, akkor könnyen kihasználhatják az érzéseire alapozva.

Éppen ezért kell időről időre megbizonyosodnunk abban, hogy kik azok, akikre mindig számíthatunk, és tényleg velünk vannak jóban-rosszban. Sokat fejlődtem ezen a téren, és bár negatív tapasztalatok révén, én ettől függetlenül hálás vagyok mindenért, hiszen a rossz dolgok is ugyanúgy formálnak és jobbra tesznek minket, mint a jó dolgok. Azonban a jó dolgokból sem volt hiány, legjobb élményem a bagolynap volt az éven, szívesen rendeznék minden héten egyet, ha tehetném!

Pozitívan állok a jövő elé, sokat tanultunk, alkalmazkodtunk, így reményeim szerint jövőre is, amit csak lehet, megoldunk valamilyen módon. A vírushelyzet megfékezhet minket, de meg nem állíthat! Az egyik személyes mottóm, hogy légy jobb önmagadnál! Ne mások életével és eredményeivel foglalkozz, azon dolgozz, hogy minden nap jobb légy a tegnapi önmagadnál.

Mindenkinek jó egészséget,

áldott békés karácsonyt és boldog új évet kívánok!

NAGY BETTINA TÜNDE SZENIOR-HELYETTES GONDOLATAI

Erről az évről talán nem első renden Isten irgalmának megtapasztalása jut eszünkbe. A nem „átlagos” szép kifejezés, a „nehéz” enyhe fogalom, és ti tudjátok a legjobban, mennyi küzdelem volt házon belül is, hogy túléljük 2020-at. Néha kegyetlennek és idegtépőnek tűnő állapotok sora, *„de ha újra meggondolom, reménykedni kezdek: Szeret az ÚR, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma”.*

Szeret az ÚR, és kegyelméből egy közös lelki utazást járhattunk végig a februári félévkezdő csendesnapon. Hátborzongató élmény, hatalmas áldás volt!

Szeret az ÚR, és irgalmából március közepéig nem is riogatott túlságosan a vírus veszélye. Mázsás súlyú csendek, elnyúlt percek voltak ott, az Oratóriumban!

Szeret az ÚR, és hűségéből április közepén megtarthattuk a HÖK-tisztségviselők online választását. Izgalmas napok, közösségi összefogások pillanata volt az!

Szeret az ÚR, és túléltek/megéltük a furcsa szorgalmi időszakot, és még az annál is furcsább első online vizsgaidőszakunkat. Nagy technikai együttállások, feszült pillanatok voltak azok nemcsak nekünk, de még a családuknak, talán a kutyánknak is!

Szeret az ÚR, és a nyár kicsit enyhébben, nem megszokottan, de házon belül sok munkával mégis *történhetett.* Nagy álmok, szép remények hetei voltak azok!

Szeret az ÚR, és három nap helyett egy minden szempontból csordulásig teletömött bagolynapot, és áldásokban gazdag csendes napokat élhattunk meg együtt, immár házon belül. Az újratervezés, az alternatív utak és az *ismerős új* érzései voltak akkor!

Szeret az ÚR, és kisebb-nagyobb programok, gyakorlatok működhettek november elejéig, mert Isten különös irgalma megtartott minket tömeges megbetegedések nélkül házon belül. A hála és az átértékelés időszaka volt ez!

Szeret az ÚR, és most kegyelméből, irgalmából, hűségéből és szeretetéből vagyunk, ahogy vagyunk, de mindenképp minden reggelre megújuló irgalmában *Benne és Általa* VAGYUNK! A Vele és egymással eltöltött különleges idő megélésének hetei ezek!

Jó, hogy vagyunk! Jó, hogy vagytok! Jó, hogy Istenünk VAN,
akinek eddig is, ezután is *eléga* hűsége!

ZÁGONYI MARKÓ TAMÁS SZENIOR GONDOLATAI

Kedves Olvasó!

Így karácsonykor s az év végéhez közeledve feladatunk kettős, hiszen szokásunkhoz híven a jókívánságok mellett a lassan mögöttünk hagyott esztendő mérlegét is meg kell vonnunk, és erre jó lehetőség egy ilyen helyen is körvonalazni mindezeket, persze a teljesség igénye nélkül, hisz a sorok limitáltak.

Mi az, ami egyszerre ünnepélyes és egyszerre az éves munka értékeléséhez is illő lenne? Engedjék, engedjétek meg, hogy Wass Albert egyik írásából idézzek: *„Télen a kőrísfaszámvetést készített magáról. Megmérte a földet, amit a gyökereivel átölelve tartott. Megmérte magát, hogy az évek hosszú sorain át mit gyűjtött évgyűűi közé, mennyi vihart és mennyi fagyos éjszakát, mennyi napsugarat és mennyi madárdalt és mennyi virágillatot. És végül megmérte feje fölött a magasságos eget, kereken, amit csak képes volt belátni, s ami örökké mozdulatlanul őrködött fölötte, mint egy gazdag, jóságos apa.”*

Ha visszagondolok a tanév kezdetére vagy a HÖK hivatalátadása óta eltelt időre, és gyorsan végigpörgetem az eseményeket, akkor – maradva az idézet hangulatánál – látható: a vihar mellett, amiből idén jócskán jutott, azért napsütésre is futotta, és a fagyos éjszakákat meleg nappalok váltották. Mit tettünk? Hová jutottunk? Mit valósítottunk meg a terveinkből? Fontos, hogy tudjuk ezekre a kérdésekre a választ, hiszen aki nem tudja, hogy ennyi idő alatt, az év vége felé hová érkezett meg, az azt sem tudja, merre kell elindulni.

A 2020/21-es tanév nagyon sok felsőoktatási intézmény életében – így a mi életünkben is – a katasztrófa tanévéként indult. A bagolytábor központi betiltása nemcsak a közös élmények megélését, s a befektetett munka gyümölcseinek learatását akadályozta meg, hanem az előkészületkor már teljesített kifizetések sem tudták elérni céljukat. Ugyanakkor mégsem negatív szájjal, hanem felszabadulva, örömmel éltük meg az egynapos bagolynapot, amiért köszönetet kell mondanom az egyetem vezetésének, hogy támogatta a program megvalósulását, s hogy mindig komoly szívügyének tartotta és tartja a hallgatók jóllétét. Viszont ez a támogatás kevés lett volna, ha nincs egy nagyszerű hallgatói közösség, akikkel együtt fél nap alatt építettük fel a teljesen új bagolynapot. Őszintén köszönöm mindenkinek!

Hasonlóan minden program ilyen kettős támogatottságot élvezett, vagyis az egyetem vezetése részéről és a hallgatótársak részéről is a maximálisnál jóval több energia és anyagi támogatás lett beépítve. Sajnos mindezeket a programokat külön-külön itt nincs lehetőségem méltatni. Úgy gondolom, a HÖK Elnökségi Tanácsa nagyon tudatosan tervezte meg az évet. Mind gazdaságilag, mind programok terén olyan víziót követett, ami nem a jelent célozza csak, hanem sokkal inkább egy sikeres jövőt álmog meg. Így vágtunk bele az évbe, így – ezzel a hozzáállással – tárgyaltunk a rektori vezetéssel, a Hallgatói Önkormányzat bizottságaival és a Doktorandusz Önkormányzattal is, és ilyen hangulatban kértük őket, hogy végezzék el azt a munkát, ami az ő részük, hogy ebből kifolyólag mi is tudjuk végezni azt, amire felhatalmazást kaptunk. Engedjék, engedjétek meg, hogy itt is köszönetet mondjak nekik azért, hogy a nehéz döntések meghozatalára is készek voltak, és olykor-olykor még a saját munkatársaik rosszalló tekintetét is elviselve, a mindig adódó problémákat megoldva végigküzdötték a félévet.

A takarékos gazdálkodásnak, a jó tervezésnek meglelt az eredménye: az elvárt többletmunkáért sikerült nagyobb anyagi megbecsülést kialakítani a munkatársaknak, sikerült a karácsonyi legátum kiesését kompenzálni, az önkormányzat nem kényszerült a működtetésére támogatást felvenni, és ami még fontosabb, hogy a nehéz helyzetben további fejlesztések valósulhattak meg, és új eszközök beszerzésére is sor került. A Hallgatói Önkormányzat struktúrája megváltozott a bizottságok terén, s olyan képzést tudtunk megvalósítani, ahol a közös kooperáció motivált légkört alapozott meg. Azt kell mondjam, olyan munkatársakkal, akik körbevesznek, ez a munka bár nem könnyű, de mindenképpen élvezetes és édes kötelességeket von maga után.

Mi várható a jövőben? Az előttünk álló esztendő sem ígér számunkra könnyű és kényelmes utazást. Nem tudjuk még, hogy miként alakul például az oktatási intézmények működése, a vizsgáztatás, valamint a programok megvalósíthatósága is képlékeny még. Sok kérdés állhatna itt, de egy biztos: terveznünk és működnünk kell, s ehhez a stabil munkatársi légkör megkerülhetetlen. Örömmel üdvözljük és köszönjük meg, hogy a jövő évtől már egy magasabb keretösszegeből gazdálkodhat a Hallgatói Önkormányzat, ami a Rektor Úrral történt közös megbeszélések útján épült ki. Biztosan állíthatom, hogy továbbra is mindent megteszünk, hogy a Hallgatói Önkormányzat küldetését teljesítse, vagyis közösséget és hitéletet építsen, munkatársak képzését biztosítsa, támogatásokat szerezzen a rászorulóknak, innovatív elemeket építsen fel s érvényesítse a hallgatók érdekeit. Amennyiben a 2021-re felépített terveinket ezen elgondolás háttérében tudjuk megvalósítani, akkor olyan eredményre számíthatunk, ami stabilitást, motiváltságot és életre szóló élményeket ad DRHE hallgatói számára.

Mikor én ezt írom, még ünnepek előtt állunk. Csupán napokkal karácsony szent ünnepe és az újév köszöntése előtt. Az ünnep pedig éppen arra való, hogy a múlt elemzése és a jövő fürkészése helyett a mára terelje a figyelmünket, arra, hogy az a legfontosabb, ami itt történik, amit viszont több mint 2000 évvel ezelőtt Krisztus hozott el. Erre pedig mindannyiunknak nagy szüksége van, hiszen, ha jól belegondolunk, valóban igaza van Hamvas Bélának, a 20. század egyik legnagyobb magyar gondolkodójának, aki ezt írja: *„Senki közülünk nem él a múltban és a jövőben és a pillanatban. Mindnyájan ma a holnapot éljük: – holnap a holnapután. Sorsunkat a jövőbe vetjük: azt hisszük holnap érünk el oda, ahol aztán már igazán el lehet kezdeni élni. Mert azt senki sem gondolja komolyan, hogy amit ma csinál, az teljes értékű élet.”*

A Krisztusra figyelésünkkel, a családi körben eltöltött ünnepi órákra, napokra azt kívánom mindannyiunknak, hogy vegyünk birtokunkba a jelent, figyeljünk a mostra! Az ünnep – és kívált az adventi várakozással érkező karácsony – így nem kívülről érkezik, hanem Krisztus által bennünk jön el. Ezt a belső eljövételt, a megtestesült szeretet megtapasztalását kívánom valamennyiünknek!

Babits Mihály szavaival szeretnék áldott karácsonyt és békés új esztendőt kívánni a Debreceni Református Hittudományi Egyetem valamennyi hallgatója, oktatója és munkatársa számára: *„Szeress hát minket is, koldusokat! / Lelkünkben gyűjts pici gyertyát sokat. / Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk / törékeny játékunkat, / a reményt.”*

SZERKESZTŐSÉG

SZERKESZTŐK ÉS ÁLLANDÓ MUNKATÁRSAK:

- BALÁZS ESZTER
- TÉGLÁS LÁSZLÓ
- GURKA-BALLA JÚLIA LIND
 - BODOR VIKTÓRIA
 - BODÓ GABRIELLA
 - SZELES EMESE
 - PLÉBÁN ANNA
 - BOTOS IMRE
- NAGY ZSÓFIA MELITTA
- TULIPÁN MÁRTON

ANYANYELVI LEKTOR: DR. KENYHERCZ RÓBERT

FELELŐS SZERKESZTŐ: ZÁGONYI MARKÓ TAMÁS

FŐSZERKESZTŐ: KONCZ KAROLA

**SZERETETTEL VÁRJUK TOVÁBBRA IS ÍRÁSAITOKAT, RAJZAITOKAT.
HÁLA ÉS KÖSZÖNET MINDEN A LELKESEDÉSÉRT, AZ ÉRTÉKES
GONDOLATÉRT, ILLETVE AZ ÉPÍTŐ JELLEGŰ KRITIKÁÉRT!**

BÍZZUK ÚJRA
ÉLETÜNKET
KRISZTUSRA!

BOLDOG
ÚJ ÉVET
KÍVÁNUNK!